

ELŐFIZETÉS ÁR.
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Bérmontolten levelek
csak ismert korszakból fo-
gadhatnak el.
Közírózat nem adatum
vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
Közírózat minden gar-
mondosor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Társadalmi és irodalmi lap.
ZEMPLÉNVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖMÉNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

HÍRDETÉSI DÍJ:
hivatalos hirdetéseknek:
Minden egyes sor után
1 kr.
Azonnali díj 20 kr.
Kiemelt díjazású a köz-
szertel állított hirdetések-
nyekért térmentés szerint
minden 1 centiméter
után 3 kr számítatik.
Állandó hirdetéseknek
kedvezmény nyújtatik.
Hirdetéseket „Zemplén”
nyomdába küldendők.

A magyar társadalom érdekében.

A *Zemplén* f. hó 15-én kiadott számából két cikk olvasásának a hatása készlet szólásra; egyik: *A magyar szovénizmus-ról* szóló cikk, a másik: *A magyar egyesület felhívása*.

Mindkettő a magyar társadalomra oly fontos, hogy már e helyen sem mulaszthatom el, úgyis mint néptanító, úgyis mint honpolgár a nevelés, illetve az oktatás szempontjából nézeteimet elősorolni.

Hazánk soknyelvű lakosságát egy érdelemre, a haza iránt való szeretetre nevelni a néptanítás feladata.

Az országnak ehhez a második, szellemi meghódításához kellő eszközökkel rendelkező hadsereg szükséges. Egyedüli eszköze e hadseregnek az iskola, még pedig az olyan iskola, mely abszorbeálna a különböző felekezeteknek gyakran közönyös elemeit és munkálkodnék csupán csak és egyedül a haza boldogításáért, száműzve kebeléből az áldástalan renitenskedést, jogot adna arra nézve, hogy széles e hazában csakis egyféle iskola legyen: *a nemzeti iskola*.

Erősnek mutatkozott eddig is a tanítói hadsereg, de hatalmassággá nőhetné ki magát, ha ebben az ő becsületes munkájában külső segítség is gyámolítaná, ha állandó szövetségese a mívelt nép osztályából kerülne ki.

Hogy hazánk intelligenciája felfogja a népnevelés fontosságát, jóakarattal van a népet magyarnak nevelő tanítói kar iránt: az kétségtelen. Bebizonyította ezt az obstrukció közepette is a parlament, midőn a tanítói nyugdíjörvenyt ujjal megalkotá; igazolják a mindennap előforduló tapasztalatok.

Azonban a diadal teljes sikerét nemcsak az egyéni érzelemben elrejtett jó indulat biztosítja, hanem közös tevékenységre is van szükség. Szükség van arra a nemes ambícióra, melynél fogva a hazában minden, a mi van, hadd legyen magyar és mindazt ami magyar, hassa át a nemzeti géniusz!

Ilyen értelemben szeretném én támogatva látni azt a hadsereget, melynek én is egyik közembere vagyok.

Elhiszem, hogy Kárpátoktól Adriáig minden egyes mívelt ember (különösen, ha valamely társadalmi csoport vezetője) velünk együtt érez, s a közös magyar haza szeretetében velünk hű szövetségese; hogy vagyont, életet áldozni, vallási tradíciókat egy közös és legmagasabb célra való tekintettel felfüggeszteni kész; azonban kérdés, hogy *szó, tett és hazafi* egyet jelentenek-e a nemzeties munkában? Kérdés, ha egyet értenek-e mivelünk?

Hát a hazafiság terén, már t. i. az iskoláztatás mezején, a szó és tett csak annyiban nyilatkozik, amennyiben idegen ajku gyermekek magyar nyelvre taníttatnak és a polgári jogok és kötelességek megtartására szoktattatnak?

Nyelvre tanítani, polgári jogok és kötelességek megtartására szoktatni mindenkinek lehet; de a nemzeti pátróna csak azt az embert óvja meg a hazafiatlanság kísértő démonától, ki a legelső pillanattól kezdve a nemzeti iskolától nyeri szellemi irányát.

Igaz ugyan, hogy a felekezeti hatóságok felsőségei a hazafiságnak példányképei és minden eszközzel, minden időben, mindenféle körülmények között a haza boldogítására törekednek; hogy az általuk fenntartott iskolák is hazafias szellemben működnek, de kétségbe kell vonnom azon

összeredményt, melynél fogva annyi sokféle vallású és nyelvű ország lakossága érdelemében a *meg nem csonkított* nemzeti hatalmat reprezentálna; mert a különböző jellegű iskolák önérdékből is féltékenyen őrzik az önkormányzatot; a főcél: az egyháznak híveket toborzani. Már pedig a szét-húzó elemek összehozása a népiskolába való és pedig annál az egyszerű oknál fogva, mert a népiskola az a templom, melynek 25 ezer néptanító a papja; az iskola a nemzet szenthelye; az iskola az oltár, melyen ezek a papok áldoznak; az iskola a haza féltett kincse — és az a talaj, melyre ezen nemzeti szenthely építettett: *a nemzet iskolája*. Ebből az egységes nemzeti iskolából, mint a minden meleget magában foglaló napból kell a jótékonyt terjesztő sugarak mirriadjainak kilövelniök.

Amidőn tehát népnevelésről van szó, nem az a fő, hogy a nemzeti erő felekezeti csoportok szerint szétforgácsoltassék, hanem éppen ellenkezőleg, mint a folyók a tengerbe, a fentartó erők, vagyis a felekezetek, a nemzeti iskolába ömöljenek.

Tény, hogy a magyarországi népoktatás történelmi alapra van fektetve; de maga a történelem bizonyítja, hogy minden kor szelleme kizárólag magának hódított és minden idő a célszerűtlenségeket az ócskaságok lomtarába dobta.

A felekezetek fejlődése idejében volt értelme a felekezeti iskolák felállításának; de ma, midőn minden felekezet az ő jogainak biztosítását a hazai törvényekben lefektetve látja; midőn az állam, mint a nemzeti hatalom alteregója, mindenféle felekezeti egyénből csakis jó hazafit kíván formálni; midőn az ephális viszonyok oda fejlődtek, hogy a haza különféle nemzeti-ségei *magyarrá konszolidálódnak*; midőn a

TÁRCA.

A két rezervista.

— Meghozták a behívómat
Édes feleségem!
Két hónapig leszek oda
Gondolj réám é'dem. —
— Két hónapig? szól az asszony
Két egész esztendő! —
Könyvtől ázott lett az arca
S a kis csipke kendő.
— Soh'se busulj édes kincsem,
Ne ontsd drága könyved,
Majd csak elmulik lassacsán
S nem lesz szalmaözvegy. —

Berukkolt a rezervista,
Borony van a hátán;
Gondolata haza viszi,
— Mit csinál jó Mártám! —
Mult az idő, valahogy csak
Letelt a két hónap;
Örül is a rezervista
— Otthon leszek holnap. —
Holdvilágos éjjel ért meg
Kedves falujába,
Látja mécs ég házába, tán
Felesége várja.
S a mint benéz az ablakon
Eláll szemé-szája,
Feleségéhez berukkolt
Ámor katonája.
Haragra gyult megcsalt szive:

Berohan a házba...
Megretten a felesége,
S a rezervistája.
— Hütlén asszony csalfaságod
Mered e tagadni?!
Halvány arcod, halál ajka
Fogja nyalogatni. —
Rárohan a csalfa nőre
Nyakába tünt ujjá...
Egy sikoltás és az asszony
Halva földre hűla.
Futna a rémült csabító,
De a férj nyomába
S baltájával fején vágja
— Nohát menj utána!
S amint a vért ráfrecscsenve
A kezén meglátja:
Dühödt lelke összeborzad
— Te tetted ezt Márta! —
Te tetted, hogy gyilkos lettem.
Most már minek élek?
Büncimért az Istennel
Majd magam beszéllek! —
S meggyújtotta háza sarkát
Szívét által dofte...
Égett a ház, ő pediglen
Halva rogyott össze.

Csinos kis ház összeomlott
Egy halomra hamvadt,
Hamvaival egy megrázó
Mély titkot takargat.

Kozma Alajos.

Ember tervez...

— A „Zemplén” eredeti tárcája. —

Különös egy tudomány az az írás mester-sége. Akiknek birtokában van, azok akárhányszor megátkozzák még a pillanatot is, melyben annak elsajátításába belefoglaltak. Hány kellemetlen órát szereztek már maguknak vele! Unalmas foglalkozás, mondják, ez az örökös írás. De másképen beszélnek bezzeg azok, akik ahhoz nem is konyitanak, s életük akárhány viszonyában tapasztalják ebbeli fogyatékoságuk káros oldalát.

Gomba Máté urambátyám sem azért ette már meg kenyereinek javát, hogy meg ne győződött volna az írás tudományának szükséges voltáról. Milyen boldogok is azok az írástudók! Hiszen azok valóságos bölcsék! Ha eladnak vagy vesznek valamit, nem kell mindjárt a falu pennájához szaladniok s mesterségének meghálalásáért kis labbijuk zsebébe nyulniok, vagy pedig az udvar szárnyas lakói közt hajszát rendezniök. Neki, még ha valamit mondani akar is, a harmadik községben lakó Laci öcscsének, magának kell oda elkutyagolnia, hacsak nem akarja dolgukat más orrára kötni. Hanem hát, ha már a gondviselés mostohasága őt e malasztban nem részesítette, már csak a legkisebb fiát, aki épen az ő nevével örökli, kitaníttatja, ha a vagyont fele rámegegy is. Már a falu tanítójának minden foku oktatásán keresztül ment a Máté gyerek a Kovács Gergely komának Pali fiával együtt, s hogy egy fokot már kétszer is jártak, annak nem a két gyerek volt az oka. Hanem az az átkozott rossz időjárás, mely az előbbi esztendő aratásához fűzött szép várakozásokat meghiúsította. No de a két koma

Mai számunkhoz egy ív melléklet van csatolva.

politikai látóhatáron a boldogító és békés felvilágosodás hajnala pirkad: akkor a kizárólagosan felekezeti jellegű népnevelő intézetek is, mint rozoga alapon nyugvó alkotások, a régiség lomtárába valók.

A modern nevelés nem tiltja ki kebeléből a vallásos érzelmelek felköltését, sőt a nevelés rendszerét csakis a vallás alapján véli szilárdnak; s midőn ebben az elvben minden felekezeti lelkiismerete megnyugodhatik, át nem láthatom, miért kellene gátolni a történelmi lépcső fokozatos fejlődését; függésbe hozni a nemzeti géniust holmi elavult vaskalapos felfogástól, — minek ragaszkodni a felekezeti iskolákhoz és az egyedül üdvötadó nemzeti iskolát háttérbe szorítani?

De hiába erősködünk e mellett a szent igazság mellett mindaddig, míg az ország mivel tagjai az ügyet kezükbe nem veszik, míg vasakarattal nem küzdenek ezen elv diadalra juttatásáért. Míg a néptanítók csak önmagukra hagyatva pengetik ezt az eszmét, a nemzeti iskola ideáját, addig akadémikus jellegű marad az egész próbálkozás.

Az eszme, a nemzeti iskolák szervezése érdekében kívánatos, hogy hazánk mivel polgárai a tanító-egyesületek munkálkodása iránt melegebben érdeklődjenek, gyűléseiken mint valódi tanügybarátokhoz illik, részt vegyenek s meggyőződést szerezzenek arról, hogy nem egoizmus készíti ilyenkor a tanítót a felszólalásra, hanem egyesülve az a legnemesebb inger, melynek neve: *hazaszeretet és emberbaráti kötelesség!*

Fischer Armin,
néptanító.

Vármegyei ügyek.

Az utadó kivetése ellen beadott felszólalásokat tárgyaló vármegyei küldöttség f. hó 27-én az alispán elnöke mellett ülést tartott.

A pénztárvizsgáló küldöttség f. hó 28-án, d. e. 10-kor váratlanul megjelent a vármegyei pénztárban s ott a részletekig menő pontossággal kassza-vizitációt tartott. Mint rendesen, most is megnyugtató rendet, pontosságot konstatált és hűségesebb pénzkezelést talált a küldöttség. Közérdekűnek látjuk felemlíteni, hogy a vizsgálat alkalmával volt a közmivelődési alapon 19,672 ft 83 kr, a tisztviselői nyugdíjintézet pénztárában: 66,698 frt 07 kr, a jegyzői nyugdíjalapban: 31,329 ft, közigazgatási letétek készpénzben: 14,333. fr 95 kr, okmányok és értékpapírokban: 12,388 ft 99 kr.

E.-Horváti, Komlóskai és Tolcsvai községek árvízkarosult lakosai részére 300 ft segédelmet adott a kir. belügyminister.

meg a két komaasszony a nyári estéken a ház elé terített ponyván tartott családias jellegű táncoskodásokon megállapodtak a tervre nézve, hogy a két fiut jövő ősszel Pestre viszik, hogy hát ur legyen belőle, legalább is valami iródiakféle.

Lassan mult az idő a két gyereknek, de gyorsan a szülőknél. Az egyik nem a csemetéktől való válás fájdalmait már jó előre átérzte, a másik pedig a nagy ügygyel-bajjal összeszerzett vagyon sorsán méregette aggodalommal teljes gondolata szálait: hátha az a sárba dobódik, a mit a két gyerek fényes jövőjének megalapítására szánt. No, de végre is az idő itt van. A többi a jövő titka. Összeszedik a cók-mókot, bepakolják a közös ládába, annak hézagait kitöltik a mamák friss sülttel, lágy kenyérrel, kalácsokkal; hajnalban felszedelődnek a *Máté* urambátyám vén szekere, s még egy tartós búcsú után neki indulnak. Csak egy ugrás K... onnan a vonat nyargal velük Pestre. — Van is a két gyermeknek öröme; fogalmuk sem volt róla, hogy az a masina, amit ők már nem egyszer megbámultak a tötés aljából, olyan szép házikókat cipel maga után. Azok a rendes fapadok, még szép ablakok! De nem is ráz az, mint az ő szekerek! Van mit hallgatniok a nagyreményű apáknak. Csak ne volna legalább még közel Pest, hogy tovább tartana az élvezet!

De minden jónak vége szokott lenni. De ne ne! Hiszen, ugy látszik, a pesti utcákon is van ám néznivaló. Még az öregék is akárhányszor leteszik a közös terhet, a ládát, hogy egy-egy szép ablakot megbámuljanak. A *Móssiék* boltjának még ablaka sincs: ott a különlegességek (ostornyél, kefe, meszelő, seprő s effélék) az ajtóban diszelegnek hang nélkül kiáltva, hogy ott, mi min-

Közegészség. A bodrogközi főszozolgabíró jelentése szerint *Lácsa* és *Léanyvár* községekben a vörheny-járvány uralkodik.

Hírek a nagyvilágból.

Az olasz nemzeti egység megalapítójának, *I. Károly Emánuel* királynak, emlékszobrát f. hó 23-án leplezték le *Mondovi* olasz községben. A leplezés ünnepességét *Umberto* király személyes jelenlétével emelte. Körülbelül 10,000 főnyi közönség vett részt a hazafias ünnepségen.

A cárné minden befolyását latbaveti, hogy a közeledést Oroszország és Franciaország között benső, szoros szövetséggé fokozza. Jól értesült udvari körökből szivárgott ki a hír, hogy egy Németország ellen intézett hadjáratnak orosz szövetséggel való szerencsés befejezése esetén *Dánia*, a cárné szülőhazája, Schlezviget visszakapná.

A cári család *Dánia* fővárosába érkezett. Ennek a látogatásnak, mely évről-évre ismétlődni szokott, most kiváló jelentőséget tulajdonítanak. Mondják, hogy a cár bele akarja vonni a szövetségbe *Dániát* is, s ha terve sikerül, aláírja a francia orosz-dán hármasszövetség megkötését tárgyaló szerződést.

Vilmos, német császár, merseburgi látogatása alkalmával, f. hó 25-én mondott beszédében a tartomány gyarapodását, fejlődését, virágzását hangsúlyozván, így szólott: »Mindannyian reméljük a békét; ha kiütne a háború, annak nem mi volnánk az okai.«

Emin basa, a híres Afrika-utazó, Berlinbe érkezett távirati tudósítás szerint, teljesen tönkrement a máhdi seregét, hatezer elefánt-agyart vett el tőle és diadalmasan bevonult *Vadelaiba*.

Francia tudósok a román memorandum ügyében. Lapunk kiváló munkatársának, *Moldován Gergely* dr., kolozsvári egyetemi tanárnak a bukaresti egyetemi ifjuság memorandumára adott válasza, mely pár nappal ezelőtt francia nyelven is megjelent, a francia tudományos körökben nagy feltűnést keltett. *Lafaye György*, a klasszika-filológia tanára a lion egyetemen, elismerő sorokat intéz a szerzőhöz. *Blondel G. dr.* volt toulousei, most párisi egyetemi tanár, következő lelkes sorokat intézte kolozsvári kartársához: »*Uram, igen tisztelt kolléga! Pár nap előtt vettem az ön »Válasziratát« a román ifjuság memorandumára. Érdemmel olvastam a hazafias, melyhez magam is, mint francia, örömmel csatlakozom. A történelmi részek, melyeket válaszában előhoz, felette tanulságosak. Üdvözlöm önt a korona iránti ragaszkodásáért s királya iránti rendíthetetlen szeretetéért. Fogadja uram köszönetem s egyszersmind kiváló nagyrabecsülésem kifejezését. Paris, 1891. 20/VIII. Prof. Blondel G. dr. s. k.*« A romániai lapok egyenként hozzászólnak a röpirathoz. A »*Timpu*«-ban (170. sz.) *Curcu Sándor*, az egykori romániai számúzó, kiről röpiratának bevezető részében *Moldován* is megemlékezik, határozottan kijelenti, hogy *Moldován* munkája számottevő mű, mely érdemes arra, hogy minden romániai lapban reprodukáltassék, mert a románoknak hasznos leckeül szolgálhat. Kifejti, hogy egy nép csak akkor haladhat, ha kritikusi is vannak, *Moldován* röpirata pedig oly kritikai mű, melylyel szóba kell állani.

den kapható! Itt egy-egy ablak többet ér, mint a *Móssi* egész boltja. Már a sok ácsorgásban jól esik néha-néha a láda tetején üldögelni s onnan nézegetni a sok kimondhatatlan szép dolgot. Egy becsületes képű uri ember (urnak kell lennie, mert magas tetejű kalapja van, s van olyan ruhája, mint a »jegyző urnak« otthon) már beszédbe is elegyedett velük, s jól esik hallgatniok sok szép beszédét, mikor mindenfelét magyarázat nekik. Kár, gondolták, hogy a magyar szó nem igen illik a szájába. No, de annál jobban kaptak az ajánlatán, hogy hálást is ad nekik, meg azután ha megbírnak egyezni, hát a két fiut is ellátja a maga rendje és módja szerint valami kevés havi pénzért. Hanem hát a ládát minek cipelnék ma gukkal egész napon át; ő azt elviszi magával a lovasuton s majd eljön értök estefelé és házához vezetni őket, a hol már akkor jó vacsora, puha ágy vár rájuk; de még ha addig is szükségük lesz rá, im, leírja nevét és lakását, nagyon ismerős mind a kettő: bárki oda utasítja őket, nincs is messze; az ő lakása éppen azért jó, mert mindenhez közel van. Nem nehéz volt a jóhiszemű atyafiakat rávenni; de há lett volna is némi aggodalmok, ott volt a két fiu, akik már a falu tanítójának minden tudományát lenyelték, az elemi oktatás minden fokát kivégezték, s mint a »diák iskola« kész kandidátusai csak nem fogják ebben a nagy kényes városban elárulni, hogy ők falusi parasztok; zugalódtak is már régen a láda ilyen otthonias szállítása ellen, de hiába! okosabb módot nem találtak arra hamarosan. Hanem azért jó lesz — mondja *Máté* gazda — ha koma vele megy osztrigazítja a láda sorát. A szives idegen erősen fogadkozott, hogy majd visszavezeti ő oda egyenesen, meg az iskolát is megmutatja, ahol a

Hírek az országból.

A király, végleges rendelkezések szerint, szept. 16-án *József* főherceg kíséretében érkezik Temesvárra a délmagyarországi kiállítás megszemlélése végett.

Horvát-dalmát tüntetések. A kiállítás alkalmára Zágrábba érkezett dalmatai tiszteletére adott ebéden *Vukotinovic*, a rendező-bizottság elnöke, felkösztöntőjében hangsúlyozta azt a közös óhajtást, hogy a dalmát-horvát-szlavon királyság törvényes címe ténynyű váljék s az egyesülés, természetesen az anyaországtól való elszakadással, minél előbb létrejöjjön.

Kossuth-ünnep. A fővárosban alakult százas rendező-bizottság ma délután 5 órakor a vigadó termében hazafias ünnepet rendez hazánk legnagyobbnak fia, az idegen földön élő *Kossuth Lajos* tiszteletére. A kegyeletes ünnepségre társasvacsora következik.

Széchenyi István gf. emlékszobrát, melyet a budapesti hegyvidéki turista-egyesület emeltetett a főváros szomszédságában álló Istenhegyen (Svábhegyen) ma délután fogják ünnepiesen leleplezni.

Gyászos évforduló. Folyó hó 29-én telt be háromszázhatvanötödik éve annak a nagy nemzeti katasztrófának, mely a mohácsi veszedelemmel hazánk függetlenségét százötven évig tartó rabigába hajtotta. 1526. aug. 29-én, d. u. 3 órakor, Mohács mezéjén az oszmán haderő sirdadontotta nemzeti nagylétünket. — Mohács és vidékének hazafiasan érző közönsége ez idén is kegyelettel szentelte meg az ephális gyásznap emlékét.

Különtélek.

(Legfelsőbb adomány.) A király kabinetirodaja útján *Kellő István* f.-olsvai és *Pracsák József* petriki tanítók részére 15 - 15 ftnyi felségadományt küldött.

(Személyi hírek.) *Pintér Ferenc*, gyógyszerész, t. barátunk és kedves családja, abból az alka'omból, hogy állandó lakásukat S. a. Ujhelyből a fővárosba tették át, e napokban vettek búcsút a rokonságtól, barátaiktól és jóismerősöktől. A nehéz szívvel távozókat kísérje mindnyájunk szerencsekívánata! — *Weinberger József* dr., gyakorló orvos, szaktanumányait a bécsi egyetemen befejezván, K.-Helmeczen telepedett le. A Zemplénből, *Posa* községből, származó derék szakembert ajánljuk a közönség támogatásába. — *Főmunkatársunk* szüneti utazásából visszaérkezett.

(Áthelyezés.) *Acsády Jenő*, kir. mérnök, a Zemplén-vármegyei kir. államépítészeti hivataltól a Pest-Pilis-Solt-Kiskún-vármegyei ép. hivatalhoz helyezett át.

(Kossuth nevenapján.) f. hó 25-én, mint minden évben, most is az ország legtöbb városában Kossuth-ünnepet rendeztek. Népesebb asztaltársaságok, fényes bankettek, hazafias dikciókban adtak kifejezést a szívek legősintébb kívánatának, hogy hazánk díszét a magyarok istene még sokáig éltesse. Szülő vármegyéje, csendben bár, de a leghőbb szívek csatlakozott a Lajos-napi jókívánatokhoz. Abból, hogy egész csendben ünnepelt, nem következik a Kossuth-kultusz iránt való elhidegülése. Nem a zaj, de éppen a templomi csend illik az áhitathoz. Ha van a jelenségben

gyermekeket szokták előállítani. Kapott is a tisztelt ur köszönetet sok nagy jószívűséget.

A gyerekek meg *Máté* gazda nem győznek eleget bámulni az új meg új dolgokon. A sok hintó, gőzös eléje fogott lovakkal, kémény nélkül, a nagy házak, melyektől a tornyot is csak akkor látjuk, mikor mellé ér az ember. Ne ne! Ott meg muzsikálnak; nagy dob, trombita, cintányér, minden szól ott, akár csak az országos vásárban a komédiás sátor előtt. Csakhogy ezek nem olyan emberek ám, hanem katonák. De szépek! De egyszerre lépnek! — A kis kocsi meg ott kutya húzza, az cipeli a nagy dobot. »Ilyent még so se láttam!« — mondja egyik is, másik is. *Máté* gazd' uram is akár hányszor hmet fejét csóválgatva a sok látnivaló fölött.

Jelentkezik azonban a gyomor is. Már a nap is kezd lefelé hajolni. Egy-két pereg már nem segít a bajon. Hanem a koma még mindig oda van. Bizonyosan megtraktálja most az a szives jó idegen ember finom úri ebéddel. »Hát már csak itt van gyerekek a tarisznya, ne nyöszörögjétek, már ugy is hiába várjuk.« Majd eljönnek azok. »Lehet, hogy annak az urnak do ga akadt.« — De hát végre is ami sok, az sok. A keresztény béketűrésnek is megvan a határa. Már valami baja esett; talány bizony az az idegen sem volt jó szándékban. No, hiszen annak se hinnék többet, nem még az öreg apámnak se'. Hát biz az elemészette azt a jámbor embert! De hát hiába akarta beszélni a baját másoknak, azok nem sokat érdeklődtek az ilyen mindennapi dolgok iránt, szaladtak tovább s csak ugy félvállról kiáltották vissza, hogy menjen a rendőrséghez. — Hiszen hát el is menne már, ha tudna merre. — Csak itt volna *Csontó Mihály*, a járási csendbiztos, majd

Folytatás a mellékleten.

elszomorító, az nem a lármas tüntetés hiánya, de a rokonek számbeli apadása lenne. Hogy is mondja c a k a költő? Emlékeztek még e dalra: »Kossuth Lajos azt izente. . . . Csak az a baj, hej, az a baj: »Fogyni kezd a régimentje.«

(Emlékezzünk!) Folyó hó 26-án mult öt éve, hogy lapunk alapítója és szerkesztője, *Boruth Elemér*, az ihletett lelkű költő, a fenkölt szel'emü író és nemes gondolkodású ember, kiváló egyéniség a kiválók között, meghalt Gyászoló övegyének és családjának az élettel való küzdést, nekünk, barátainak, a »Zemplén« szellemi gondozását, munkatársainak a csüggedetlenséget, olvasóinak a rokonszenvet, mindnyájunknak pedig a hűséget hagyta örökösül. E hűséggel szívünkben az ő neve iránt tesszük le sirjára az emlékezés koszorúját. Legyen a föld könnyű áldott porai fölött!

(Városi ügyek.) A képviselő-testület folyó hó 22-én tartott közgyűlésében következő tárgyak képezték a napirendet: a gimnázium 7-ik osztályának nyilvános jelleggel való felruházására a nmélt. vall. és közokt. minister megkérte. — A kisdudóvónői állás betöltésére vonatkozó pályázati kérvények és a folyamodók minősítvényi táblázata, kellő ajánlással, a Magyar nyelvet és népnevelést terjesztő egyesület választmányához felterjesztetni rendeltettek. — Az ipariskola mult évi számadása és jövő évi költségvetése felülvizsgáltatván, elfogadtattak és a nm. vallás- és közoktatásügyi ministeriumhoz felterjesztetni határozattak. — Az utadó-főkönyv elkészülvén, az utadóügy további intézésével *Rakmányi János* jegyzőt bízták meg. — *Fábry Károly* román tanítónak két öl tűzfát a jövő tanévre is megszavaztak. — *Pataky Miklós* jegyző jelentése alapján a Breza József terhére előírt község kötelekbe való felvételért járó díj leírása hozott. — *Csernyiczky Mihály*t bérhátrájkának elengedése iránt benyújtott kérelmével elutasítottak. — A regále albérlők községi pótdadó elengedése iránt beadott kérelmükkel elutasítottak. — Az ó-kaszinó épület renoválása szóba kerülvén, a város mérnökét költségvetés készítésére utasították.

(Az időjárás.) A hét második felében olyan szép volt, hogy élvezet dolgában jutalmat nyújt a türelemért, amivel kivártuk. A hőmérő, gyönyörű napkoltekor, 18—20 fokot mutat s délutánig felviszi 25—28-ig is. Éjjelenként szinte egy-egy kis esővel folerő harmatok járnak, de a növényzet, amint a kelő nap sugara reá tűz, pár perc multán felszárad. Ma egy hete, estende, beborult s egész éjjel zuhogott az eső. Hétfőn este felettünk is végig nyargalt az a Garabonciás, amely ország-szerte ugyanakkor nagy pusztítást okozott, de nekünk csak a szeléből jutott, mely pár perc alatt felsöpörte utána pedig hatalmas záporral meglocsolta az utcákat. Tőlünk a *Bodrogkő* felé kanyarodott nagy villámlás és mennydörgés kíséretében. Kedden reggel, pompás nap-sütős időben, csak úgy hemzsegett a sétáló népség, mohó vágygyal élvezvén a felfrissült levegőt d. e. 11-ig. Akkor, ugyszólván varazslatra, beborult s egy negyedóraig omló zápor volt. Azóta remek szép idő van.

(Halálozás.) Lapunk nyomtatása közben vet-

nyomára jönne az a dolognak rövidesen. — Legjobb lesz annak mondanai el a dolgot, Előkeríti az a komát élve vagy halva még a föld alól is. Csak most már a gőzös el ne szaladjon előle, hogy még az éjjel haza mehessen.

A két koma és komaaszony újra együtt tartja már a tanácsot. Előkerültek az utasok nagy ügygyel bajjal. *Máté* gazda már otthon találta komáját. Mert hát a gyerekeket, a kiket a sok ácsorgás, meg azután az éji utazás a vasuton álomra kényszerített, a vasutról kikészalítani, meg azután a vasuti állomástól T—ig jó egy órányira gyalogoltatni, s az uton biztatgatni, hol ezt, hol amazt a bajt eligazítani: mind csak késleltette az utjokat. Már egyik-másik éberebb falusi kakas Tagrevert et hajt, (persze, mert a falu tornyán nincsen óra, hogy ahhoz igazíthatnák a magukét,) mikor *Máté* uram a komák ablakán bebocsátást kért. A gyerekek is ott csiripeltek nagy álmosan — törődötten, s hamar bejutottak a szobába, a hol koma és kománé mécs mellett éppen a többiek sorsáról tanakodott.

— No, ugyancsak rászédett kend bennünket, kedves komám, — mondja az öreg *Gomba* a házba lépve, inkább örömmel komája megkerülése miatt, mint bosszúsán. Csak elvárhattuk volna mi, nem is olyan rossz ember. Hátha csak a koma téveledett el. Az is éppen úgy kereshette őt. Tévedett el az is, vagy haza küldi a holmit Hisz Majd ir az még, vagy haza küldi a holmit Hisz közte van a gyerekek bizonyítványa, az majd útba igazítja. Nem kell mindjárt elcsüggedni. Várjunk tehát mi is addig, míg a *Máté* urambátyám várakozása teljeseedik. Majd akkor folytatjuk

tük a lesújtó hirt, hogy *Karsa* Ferencné, szül. *Isépy Ilona* n. n. tegnap, vagyis f. hó 29-én, d. e. 11 órakor, hosszas és kínos betegség után elhunyt. A legőszintébb szívvel csalákokunk mind-azokhoz, akik az általános tiszteletnek örvendő *Karsa* Ferenc urambátyánkat ért eme csapás sulyát részvétükkel elviselhetőbbé tenni sietnek; mert a boldogult urnó egyike volt azon nemesen érző lelkeknek, kik a házas és családi élet kötelességeinek leghivebb teljesítésén kívül követendő példányképpül szolgáltak az emberszeretet gyakorlásában is. Valóban reá is illenek az irás szavai: »vígasztalást nyújt annak, aki siránkozik s az örömeinek kenetét adja a bánat helyébe.« A jó *Ilona* néni, kit családja körén túl igen nagy-számú ismerősei sem neveztek másképp és kevesebb szeretettel, mint a családi tűzhely körül: kedves *Ilona* néni, — kiszenvedett. Igaz könnyvel áldozunk nemes emlékezetének. Isten áldása lengjen a kopersó fölött, mely a legjobb hitvestárs, a leggondosabb rokon, a legszeretetre méltóbb ösmerős hült porait földi! Áldás nevére, áldás emlékére! — A család részéről kiadott gyászos jelentés így szól: »*Karsa* Ferenc jelenté felejtethetlen kedves feleségének, *Isépy Ilonának*, életidejének 56 ik, boldog házasságának 36-ik esztendejében f. 1891. évi augusztus hó 29-én hosszas szenvedés után történt kimúltát. Temetése M. Izsépen az ev. ref. vallás szertartása szerint f. évi augusztus hó 31-én délután 4 órakor fog megtartatni. S.-a.-Ujhely, 1891. évi aug. hó 29. Áldás a hű feleség, az igaz emberszerető nő emlékére!

(Eljegyzés.) *Kondor* Miksa dr., gyakorló orvos Sárospatakon, S.-a.-Ujhelyben f. hó 23-án eljegyezte *Hell* Berta kisasszonyt, *Hell* Adolf vármegyei gyám-pénztári tb. ellenőr kedves leányát.

(Új állampolgár.) A kir. belügyminister *Zavirka* Viktor s.-a.-ujhelyi lakost a magyar állampolgárok sorába felvevén, részére a honosítási okiratot leküldötte Nevezett a honpolgári esküt már le is tette.

(Hivatalos hajtóvadászat.) Főispán ömltsága, mint a közigazgatási bizottság elnöke, megengedte, hogy a *Felső-, Alsó- és Horbók-Csebnye* községek határában elszaporodott s az életnemükben sok kárt okozó vaddisznók kipusztítása végett hivatalos hajtóvadászatokat tarthassanak s azok rendezésével a homonnai járás főszolgabírját bízza meg.

(Társas vacsora) A honvédségi laktanya lakbelsőosztályozására kiküldött vegyes bizottság az osztályozást folyó hó 24-én kezdte meg és 28-án végezte be. — A város előljárósága folyó hó 25-én a vegyes bizottság és a helyben állomásozó tisztikar tiszteletére a Csernyiczky-féle étkezőteremben társas vacsorát adott. Vacsora közben *Patoky* Miklós, városi jegyző, a város közönsége nevében az osztályozó bizottság tagjaiért, — *Horváth* őrnagy-hadbiztos, a város áldozatra kész közönségeért és az előljáróságért, — *Jeszenszky* százados a város közönségeért, — *Decker* százados, *Horváth* őrnagy-hadbiztosért, — *Lengyel* Manó, százados, főispán ömltsóságáért és a vármegyei képviselő *Horváth* József főjegyzőért, — *Pataky* Miklós a honvéd tisztkarért, — és *Horváth* József főjegyző a honvédség és a polgárság között fenálló egyetértésért mondtak pohárköszöntőket. A kedélyes társaság 11 órakor oszlott szét.

csak úgy elpárolgott az oldala mellől, mint a hulló csillag. S a mig ott várta, kérdezgette, keresgélte, egyszer csak azt sem tudta már, merről jött, hová legyen. Se embere, se ládája. Híjába járt föl-alá, nem bírt eligazodni abba a nagy rengetegbe. Nagy és sok vergődés után akadt végre egy jó lélekre — arra is csak jó áldomás ígérete mellett — aki a vasúti stációhoz igazította. Így hát egy gőzösn jöttek, csak hogy hát ki tudná, abba a sokadalomba meglátni vagy megtalálni, akit keres Ott a járást is csak századik ember tudja.

Eközben átjön a fiával *Gombáné* is, akit bizony ezer kétség közt hagyott *Kovács* Gergely komája. Mert mind a két atyafi először is a máshoz ment hirt adni; azt mindegyik tudta, hogy maga hányadán van; a másik sorsáról kellett valamit tudomást szerezniök. Így ült össze *Kovács* és a sok viszontagság elbeszélésében egymást érte a közbeszólás:

Tudtam én azt, hogy szegény embernek otthon a helye. Nem kell nekem az a Pest; so se lássam őrnek a fiamat inkább, mintsem hogy olyan istentelen nép közé lökjem elpusztulni.

De *Gomba* *Máté* gazda nem azért tervelte a dolgot ki olyan okosan, hogy az csak könnyedén füstbe menjen. Hátha az a pesti úr vagy mi, nem is olyan rossz ember. Hátha csak a koma téveledett el. Az is éppen úgy kereshette őt. Tévedett el az is, vagy haza küldi a holmit Hisz Majd ir az még, vagy haza küldi a holmit Hisz közte van a gyerekek bizonyítványa, az majd útba igazítja. Nem kell mindjárt elcsüggedni. Várjunk tehát mi is addig, míg a *Máté* urambátyám várakozása teljeseedik. Majd akkor folytatjuk

Erzső.

(Hazaérkezett zenekar.) *Mányi* Lajos zenekarának fele része, a bártfai furdóból, hol a szezon szerződés szerint kihuzta, e napokban érkezett vissza Ujhelybe. A banda vezetője, az öreg *Lajos* hazaérkezéig, unokája: *Illés* Aladár lesz.

(Sikkasztó órák.) Említettük, hogy *Maliczky* Lajos órák Ujhelyből megszökött, rászédvén egy sereg megbizóját, akképen, hogy a javítás végett neki átadott órákat tulajdonosaiknak vissza nem szolgáltatta. A hatóság körözését elrendelte, egyidejűleg boltját felnyitotta és a benne talált limlomot leltározta. Az órákat, mint a vizsgálat során kiderült, nagyobb részt elzalogosította.

(Gyakorlatra jött honvédek.) A 10-ik honvéd ezred 3-ik zászlóaljának mintegy 600 főnyi legénysége f. hó 27-én vonult be, hogy a 35 napos gyakorlatot, részben Ujhelyben, részben pedig *Kassán* tudja le.

(Öngyilkos honvéd.) Nemrég hoztuk a hírt, hogy *Csillag* Ferenc, honvédőrmester, megszökött olyan gyanus körülmények között, mikből azt lehetett következtetni, hogy öngyilkosságot követett el. Ez a föltevés csakugyan valónak bizonyosodott. E napokban vajdáscki emberek a *Bodrog* egy teljesen bomlásnak indult hullát fogtak ki, melyben a rajta volt egyenruháról is felismerték *Csillag* őrmestert. A hullát az ujhelyi kórházba szállították, hol a boncolás megállapította, hogy a fejébe irányzott revolverlövés vetett véget életének. Az öngyilkosságot mintegy két hét előtt, közvetlen a *Bodrog* partján, követhette el s úgy bukott be a vízbe. Így számította azt ki előre a boldogtalan, hogy an ál bizonyosabban szabadulhsson az élet-től, melyet boldogtalan szerelmében tehernek tekintett.

(Zsivány asszony.) *Faséka* Jánosné a dologtalan, csavargó, korhely napszamos-asszonyoknak tipikus alakja. Ahol csak szerit-módját ejtheti, lop. Ezen a réven számtalanszor került már a rendőrség kezei közé. Legutóbb *Berta* Józsefné és *Varga* Erzsébet május-utcai napszamos asszonyokat fosztotta ki. Távollétüket felhasználván, alkulcsal közös lakoszobájukba hatolt s az ott talált összes ág- és ruhaneműket elcipelte. Az ellopott tárgyakat aztán részben eladogatta, részben pedig elzalogosította, a bevett pénz pedig elitta. A megrögzött tolvaj most a kir. törvényszékhez került.

(A tállyai Kossuth-templom.) A tállyai ág. hitv. evangélikus egyház ezélt egy évvel felhívást intézett az ország közönségéhez, hogy az ottani roskadozó templomot, melyben *Kossuth* Lajos keresztelték és konfirmáltak, adakozásaival újáépíteni segítse. Akkor be is gyűlt némi adomány, mely azonban nem volt elégséges. Ezért most a gyűjtő-bizottság felhívja azokat, kiknél még gyűjtő-ivek vannak, hogy igyekezzenek még valamit gyűjteni és azután október elsejéig küldjék be a gyűjtő-iveket az adománnyal együtt a bizottságnak annál is inkább, mert a bizottság szeretné a templomot *Kossuth* Lajos 90-ik születésnapján, jövő évi szeptemberben, felavattatni.

(Virágzó áloe.) *Sennyey* Béla bárónak bélyi parkjában van egy gyönyörűen kifejlett, éppen száz éves áloe. A remek dísznövény most teljes virágpompájában ékeskedik. Seregestől járnak csodálására a szomszéd községekből. Az áloe tulajdonosa szives volt értésünkre juttatni, hogy a csodaszép jelenség iránt érdeklődők számára a bélyi park mindig nyitva áll.

(Szomorú évforduló.) Aug. 25-iki kelettel írja tudósítónk: ma mult egy éve, hogy a rettenetes tűzvész *Tokaj* város kétharmad részét elhamvasztotta. Isten és a jó emberek segítségével, mint fönix-madár, hamvaiból megifjodva új életre kelt városunk. A gyászos évforduló emlékezetére az összes templomokban istentiszteletet tartottak s a tűz kitörésének percében megkondultak s egy óra hosszágig szóltak az összes harangok.

(Esküvő.) *N. Mihály* frjak: a szobránczi furdóban f. hó 25-én esküdtek egymásnak örök hűséget köztiszteletnek örvendő polgártársunk, *Widder* Izidornak szép s kedves leánya, *Boriska* és *Molnár* Jenő fiatal kereskedő S.-Szentgyörgyről. Az ifjú pár után Erdély bérci közé legmelegebb szerencsekívánataikat küldik mindazok, akik boldogságukban őszinte szívvvel osztoznak.

(Gyujtogató vonat.) Ma egy hete történt, írja a *Kassai Szemle*, hogy az Ujhelyből Miskolcz felé robogó vonat Szerencs mellett a pályáörnek 4—5 boglya szénját felgyujtotta A mozdony kéményéből kipattogó szikrák gyujtották meg a szénakazlat

(Gazdát cserélt patika.) A páczeni gyógyszerész személyes üzleti jogát *Baumgartner* Sándor okl. gyógyszerészre ruházta át a kir. belügyminister.

(A rózsaszínű és sötétbarna okmánybélyegeket), újabb ministeri rendelet szerint, nem szeptember 1-én, hanem csak december 31-én vonják ki a forgalomból, mert ezekből az okmánybélyegekből a raktári készlet még nagy.

(A négy krajcárosokat) vagy, mint közönségesen nevezni szokták, a suszter tallérokat kivoják a pénzforgalomból.

(Schneider Jakabné) okl. tanítónő, szives tudomására hozza az érdekelt szülőknek, hogy a jövő tanév kezdetével felnöttebb leánygyermeküket polgári vagy felső leányiskolának megfelelő tárgyakban való oktatásra, valamint német-, francia és zongoratanításra szívesen elvállal. Vidékiek teljes ellátásban is részesülhetnek. Lakik Kazincy-utca 518. sz.

(Gyakornokul) Szentgyörgyi Vilmos s.a.-ujhelyi üzletébe egy jó családból való s legalább a gimnázium negyedik osztályát sikerrel végzett ifjú felvétetik.

Irodalom.

Jókai legújabb regénye. A Pesti Hírlap augusztus 20-iki számában vette kezdetét Jókai legújabban írt kétkötetes regénye: A fekete vér, melyre felhívjuk a magyar regényirodalom barátainak figyelmét. A Pesti Hírlapra augusztus 20-tól kezdve is elő lehet fizetni, 1 óra 1 ft 20 krral, negyedévre 3 ft 50 krral. Ugyancsak Jókai Móról elbeszélést fog tartalmazni a Pesti Hírlap 1892-iki nagy naptára is, melyet minden most belépő előfizető is díjtalanul fog megkapni, mint a Pesti Hírlap karácsonyi ajándékát.

A Csalamadé természetese, bevermelése és etetése. Irta Cserhádi Sándor, magyar-óvári gazd. akadémiai tanár. Ára: 25 kr. Kolozsvárt, 1891. Nyomatott Gámán János örökösénél. A takarmányban való fősvénykedésnek, az igás állatok rossz táplálásának mindig a gazda adja meg az árát. A rosszul táplált állattal nem lehet jól megművelni a földet. A jobban táplált állat után erősebb, mélyebben járó ekét akaszthatunk, ezzel pedig alaposabban megművelhetjük a szántóföldet, a mit az nagyobb és szebb természettel fog meghálálni. A jobban táplált állatnak a trágyája is többet ér, tehát ezen az uton is növelhetjük a termést. De nemcsak az igás állatnak a jó táplálása növeli a gazda jövedelmét, a növekedés marha, a fejős tehén is csak akkor ad megfelelő hasznót, ha azokat jól tápláljuk. Azt fogja erre sok gazda mondani, hogy szép beszéd ez mind, de hát honnan vegyük a takarmányt? Erre a kérdésre nem nehéz a helyes feleletet megadni: termeljünk takarmányt a szántóföldön. A szántóföldön sok mindenféle takarmány termesztethető. A jeles mezőgazdasági író előttünk lévő füzetében a **csalamadéról** szól, mely sokféle földben megerem; nagy terméseket ad, szívesen eszi a marha, termelése egyszerű és nem drága, júliustól elkezdve a fagyos idők beálltáig ellátja zöldtakarmánnyal a gazdaságot, bevermelve pedig igen jó téli takarmány, úgy hogy a ki belőle elegendőt természet, se télen, se nyáron nem fognak koplálni állatai.

Külföldi biztosító társaságok Magyarországon. Ily címmel Márkus Dezső dr. budapesti ügyvéd, a „Jogi Szemle” szerkesztője, egy füzetet bocsátott közre, amely egy hosszabb cikksorozatoknak első részét képezi és amelyben a nálunk működő társulatok vagyonkimutatásai kapcsán utal a biztosítási ügy szabályozásának hibáira és hiányaira. A szakszerűséggel és a legszigorúbb tárgyilagossággal kidolgozott tanulmány első sorban a „Gresham”-mel foglalkozik és kimutatja, hogy e társaság alapszabályai olyanok, hogy nemcsak törvénybe ütközök, hanem egyúttal a biztosítottak érdekeit minden irányban kockáztatják. Kimutatja továbbá, mindig a **Gresham** saját adatai nyomán, hogy e társaság alaptőkéje a legkisebb az összes nálunk működő társaságok közt; kimutatja, hogy a szerzési és kezelési költségek óriásiak és nagyobbak, mint bármely más társaságnál; hogy legkönnyebben vállal kockázatokat, hogy viszontbiztosítása alig van; hogy vagyonának nagy része kétes értékekben van elhelyezve és hogy nyereségét nem a biztosítási üzletből, hanem egyéb vagyonból meríti. A füzetet, melynek ára 20 kr. melegen ajánljuk a biztosított közönség figyelmébe. (Kapható szerzőnél, Budapesten, V. Alkotmány-utca 24.)

A Vasárnapi Ujság, augusztus hó 23-iki száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: „1848—49-iki emlékek. A szabadságharc emléktárgyainak kiállításából: Budavár bevétel 1849. május 21-én. (Három képpel egykoru rajzok után.) — A magyar katonai érdemrend nagykeresztje. (Képpel.) — A magyar sereg átkelése a Sturecz hegyen 1849. jan. 26-án. (Egykoru rajzzal.) — Olasz allegorikus képek az 1848—49-iki szabadságharcról. (10 képpel.) — Nagy Sándor József tábornok jegyese. (Képpel Barabás Miklós 1849-iki festménye után.) — Egymagamban. Költemény. Szabó Endrétől. — Egy expedició története 1849-ben. id. Ábrányi Kornélól. — „Schwechat alatt” 1849-iki emlékek. Régi Honvédtől. — A szivarka. Jules Claretie elbeszélése. — Frigyes császárné gyémántjai. — Az ég csodái: A csillagok. — A parányi lények világából. — Irodalom és művészet. — Közintézetek és egyesületek. — Egyveleg. — Sakkjáték. — Képtalány. — Mi újság. — Halálozások. — Szerkesztői mondanivaló. — Heti naptár.

A Vasárnapi Ujság előfizetési ára negyedévre 2 ft, a „Politkai Ujdonságok”-kal együtt 3 ft. — Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. sz.) megrendelhető a „Képes Néplap” legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre 1 ft.

Egyesületi és társas élet.

A vármegyei gazdasági egyesület választmánya f. hó 23-án, d. u. 2 órakor, a vármegyei székház kistermében ülésezett. Az elnöki széket **Viczmányi Ödön**, első-alelnök foglalta el. Jelen voltak a választmányi tagjai közül: **Molnár István** ömeltósága, **Andrássy Sándor** gf. **Harasztly Miklós**, **Szervicsky Ödön**, **Péchy Ádám**, **Nagy Barna** és **Kossuth János** dr. egyesületi titkár. A'elnök a megjelenteket nyájasan üdvözölvén, rövid visszatekintést tett a gazdasági egyesület multjára; azután előadta, hogy saját elhatározását követve, amiben jó barátai rábeszélésének is része van, megválik az egyesület h. elnökségétől. Továbbá jelentette, hogy a választmányi tagságról lemondottak: **Andrássy Géza** gf. és **Ambrózy Nándor**; **Szervicsky Ödön** és **Nagy Barna** személyesen jelentették be lemondásukat. E leköszönéseket a választmány megmaradó része tudomásul vette, egyszerűen elhatározta, hogy a megüresedett első alelnökség és a választmányi tagságok betöltéséről is az elnök választó közgyűlésen, mely tudvalevőleg **Nagy-Mihályban** a jövő hó 7-én lesz, fog gondoskodni.

Harasztly Miklós indítványára elhatározták, hogy az elnök-választó közgyűlés N. Mihályban d. e. 11-kor kezdődik; azért, hogy a választó közönség azon része, mely a vármegye alvidékéről

utazik föl N.-Mihályba és csak d. e. 10 óra után érkezik oda, még a választás előkészületein is részt vehessen.

Andrássy Sándor gf. indítványára kimondotta a választmány, hogy a lódijszással egybekötött állatkiállítás, minthogy az állategészségügyi viszonyok éppen most N.-Mihályban igen kedvezőtlenek, ez alkalommal nem fogják megtartani; — így tehát a szept. 7-iki közgyűlésnek más teendője, mint a megüresedett elnöki, első-alelnöki, választmányi tagsági, illetve körelnöki állásoknak betöltése, nem lesz. Az egyesületi tagokat erről külön meg-hívókkal fogják értesíteni.

Harasztly Miklós, választmányi tag, a választó-jogot azokra a község-tagokra is kérte kiterjeszteni, melyek nem 100 fttal, de csak 50 fttal léptek be a gazdasági egyesület kötelékébe. A kérelem teljesítése, az alapszabályokra történő hivatkozással, mellőztetett.

Ezek után a tanácskozás d. u. 3-kor véget ért.

A közönség köréből.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —

S.-a.-Ujhely, 1891. aug. 20.

Tekintetes szerkesztő ur!

A kassai keresk. és iparkamara 1890. évi jelentése a kamara területén létező iparos és keresk. tanoncokról szóló statisztikai kimutatást közölve, S.-a.-Ujhelyről azt jegyzi meg, hogy az iparos tanoncok száma 313, a keresk. tanoncok száma 5. Első pillanatra sajtóhibát sejtettem, de a kimutatást tovább vizsgálva, arról győződtem meg, hogy itt a t. kamara nevésségesen rosszul van értesülve.

Említett statisztikában ugyanis 118 tizenöt éven felüli és 200 tizenöt éven alóli tanonc van említve, tehát összesen 318; továbbá: oktatást nyert iparos tanoncok száma 313, a keresk. tanoncok száma 5, tehát ismét 318.

Hogy ezen számok, amennyiben az itteni keresk. tanoncok létszámát illetik, a valóságnak meg nem felelnek, azt mindenki, aki a helybeli keresk. viszonyokat ismeri, azonnal meglátja. Hiszen a helybeli keresk. tanoncok száma legalább is 50! S. akkor ezek egész esztendőben semminemű oktatásban nem részesültek?

Hogy a kimutatás furcsaságát jobban kimutassam, felsorolom a kimutatás alapján a Zempléni megyei kisebb helységek keresk. tanoncainak számát: Nagymihály 14. Sárospatak 9, Tokaj 24, Varannó 5, Homonna 4, Gálszécs 3. Tehát N.-Mihályban van 14, S.-a.-Ujhelynek csak 5, mondják keresk. tanonca (nem is említve Kassát, hol 145 keresk. tanonc létezik).

A kamara jelentése, mely vaskos kötetet képez, a keresk. miniszternek szól; föltételezhető tehát, hogy a jelentés szerkesztője adatait megbízható forrásokból szerezte. Vajjon melyik forrásból merítette azokat a „megbízható” adatokat?

Sturm Izor,
könyvvezető.

TANÚGY.

A helybeli főgimnázium tanárikara f. hó 28-án tartotta meg szokásos évi alakuló gyűlését, melynek, a tanuló ifjúságot illető, fontosabb részét a következőkben adjuk: az I. osztály főnöke **Krasnapolszky József**, tanítja az I. oszt.-ban a latin- és magyar nyelvet továbbá a görögnyelvet az V-ben. — **Fekete Fiedl** a II. osztály főnöke, főgimnáziumi hitszónok, tanítja a hittant a IV., V., VI. és VII. meg a magyar és latin nyelvet a II. osztályban. — **Kapás Aurél**, a III. oszt. főnöke, az ifjúsági könyvtár őre tanítja a német nyelvet a III., IV. és VI-ban a magyar nyelvet a III., V. és VI. osztályokban. — **Félegyházy Béla** a IV. oszt. főnöke, tanítja a matematikát a II., IV., V. és VI-ban, a fizikai földrajzot a III. és a term. rajzot a IV. osztályban. — **Hoffmann Mátyás** az V. osztály főnöke, tanítja a latint a III. és V-ben, a német nyelvet V. és VII. továbbá a görögöt pótló tantárgyat az V. osztályban. — **Cserépf József** dr. a VI. oszt. főnöke, tanítja a latin nyelvet a VI. és VII-ben, a görögöt a VI-ban és a magyar nyelvet a VII. osztályban. — **Csernus László**, a VII. oszt. főnöke, tanítja a hittant az I., II., III.-ban, a mennyiségtant a I., III. és VII-ben, továbbá a fizikát a VII. osztályban. (Az újonnan megnyílt VII. osztály a piaristák épületében, a II. emeleten van berendezve.) **Schmidt Ágoston** ifj. tanítja a földrajzot az I., II, a történelmet a III., V., VI. és VII. oszt.-ban. **Keczer Géza** tanítja a görögöt a VII-ben, a görögöt pótló tantárgyat a VI-ban, a latint és magyar nyelvet és a történelmet a IV. osztályban. **Vandruska Ant** tanítja a rajzot az I. VII., a tornát az I—VII-ben és a szépírást az I. és II. osztályokban. — **Ormány Miklós** dr. főgimnáziumi igazgató, tanítja a természetrajzot az V. és VI. osztályokban. A rendkívüli tantárgyak közül az éneket **Fekete Fiedl**, a gyorsírást **Cserépf József** dr., a szabadkézi rajzot **Vandruska Antal** tanárok tanítják. A beiratások szept. hó 1., 2. és 3-án, mindenkor csakis d. e. 8 órától 12 óráig esaközölhetnek. Az ünnepies „Veni Sancte” szept. hó 4-én reggel lesz; a rendes előadás pedig 7-én kezdődnek.

Iskolai értesítés.

A s. a. ujhelyi női ipariskolában az előadások szeptember hó 5-én kezdődnek. Midőn erre az iskolára az érdeklődést felhívom, tudomásul hozom egyúttal, hogy a tantervre vonatkozólag s a tandíjat illetőleg változtatások történtek; nevezetesen az ipariskolának lesznek rendes s rendkívüli hallgatói. A rendes hallgatók legalább fél évre iratkoznak be s a tandíj fél évre 5 ft. Ezek kötelezve vannak a megállapított tanmódszer szerint a kézi munkák minden ágát tanulni, a kezdetől egész a szabászatig, mely az utolsó évnegyedben lesz előadva. A rendkívüli hallgatók havonként 2 ftot fizetnek, s a kézi munkáknak azt az ágát tanulják, melyet kívánnak. Vagyontalan hallgatók díjtalanul vétetnek föl s folvétel végett jelentkezniök kell az iskola alólított elnökénél.

Hornyay Béla dr.

Miután a **Horváth-féle** nyilvánossági joggal felruházott leánynevelő-intézethez meg lettem választva, értesítem az érdekelteket, hogy a beiratások az 1891—92 ik iskolai évre aug. 31., szept. 1., 2., 3. és 4. napjain folynak. Tisztelettel kérem a szülőket, hogy a beiratásra a jelzett időt használják fel, mert így a rendes tanítást a kellő időben, szept. 7-én megkezdhetjük. A jövőre vonatkozólag, addig is, míg kinek-kinek saját meggyőződése bizonyíthat, a zilahi ev. ref. főgimnáziummal kapcsolatos elemi iskolánál szerzett tapasztalataim alapján, remélem, biztosan hiszem, hogy a jelen kor követelésének a nevelésben és oktatásban eleget teszek, úgy magam, mint az, kivel a nem épen könnyű tanítói teendőket megosztom. Az intézet minden ügyeiről, kívánalmáról, felvilágosítást nyújthatok.

S.-a.-Ujhely, 1891. aug. 26.

Páozai Mihály, okl. tanító.

Van szerencsém t. Címet értesíteni, hogy négyosztályú elemi magán-leányiskolám a következő 189¹/₂ tanévre ujjolag megnyitom. Az iskolai év szeptember elején kezdődik — Iskolában oktatást nyernek a leánykák az elemi iskola minden tantárgyain kívül, melyek tanítására **Ugray Lajos** tanító nrat volt szerencsém megnyerni, a női kézimunka minden neméből. — Felvétetnek leánykák tisztán kézimunka tanulására is. — Nagyobb leánykák oktatást nyerhetnek a fehérmű varrásban, ruhavarrásban és gépvarrásban is. — Tandíj havonként 2 ft, mely előégesen fizetendő. Midőn magamat a t. cím beceses pártfogásába ajánlom, maradtam: Homonna, 1891. augusztus hó. Tisztelettel: özv. **Lapsánszky Alajosné** magán-intézeti tulajdonos.

Fischer Armin, lapunk dolgozórtára, ajánljuk gimnáziumi magántanulók oktatására, szerény díjazásért. Az érdekelt szülők forduljanak hozzá (lakik K.-Helmecczen) levélben.

KÖZGAZDASÁG.

Lóverseny.

A borsodmegyei gazdasági egyesület egy, Miskolczon ez év őszén rendezendő lóverseny ügyeinek elintézése céljából az egyesület kezéből egy bizottságot küldött ki, amely bizottság első ülését f. hó 12-én tartotta meg.

A bizottság említett ülésében elnöknek **Péchy Szilárd** grófot, alelnöknek **Vladár Ervint** választotta meg, de magának a versenynek részleteit ez ülésben nem állapította meg azon okból, mert az az óhajátá, hogy a lótenyésztés emelése érdekében oly szükséges versenyen ne csak Borsod lótenyésztői mérkőzzenek s ne csak ezek anyagja legyen összehasonlítható és ismertethető, hanem a versenyen más vármegyéknek is alkalom nyujtassék arra, hogy tenyész anyagukat és a tenyésztés teréni haladásukat bemutathassák; és hogyha a szomszédos vármegyék tenyésztői és sportkedvelői az eszmét pártolni fogják, ilyen verseny ne csak ez évben, de lehetőleg gyakrabban rendeztessék.

Hazafiai tisztelettel kérjük tehát különösen a szomszéd vármegyék minden lótenyésztőjét és sportkedvelőjét, hogy a verseny-bizottság e törekvését támogatni s e célból Miskolczon a borsodmiskolczi klub helyiségében szeptemauer hó 2-án délelőtt 10 órakor tartandó értekezleten megjelenni szíveskedjék.

A borsodvármegyei gazdasági egyesület a dolog tehnikáját szívesen elvégzi, de bizottságát örömmel bővítené ki az érdeklődő vármegyék résztvevőiből.

Minthogy a bizottság nincs azon helyzetben, hogy Abauj-, Gömör-, Heves-, Szabolcs-, Zemplén- és Hajdu-vármegyék tenyésztőinek és sportkedvelőinek meghívókat cimezhessen, azért voltunk kénytelenek a meghívást csupán a lapok útján eszközölni s éppen azért kérjük is a meghívó olvasóit, hogy egyesületünk e szándékáról ismerőseit értesíteni és a megjelenésre buzdítani szíveskedjék. Maradunk hazafiai tisztelettel

Miskolcz, 1891. aug. 18.

Péchy Szilárd gróf,
bizotts. elnök.

Biró Géza,
titkár.

(Schneider Jakabné) okl. tanítónő, szives tudomására hozza az érdekelt szülőknek, hogy a jövő tanév kezdetével felnevelő leánygyermeküket polgári vagy felső leányiskolának megfelelő tárgyakban való oktatásra, valamint német-, francia és zongoratanításra szivesen elvállal. Vidékiek teljes ellátásban is részesülhetnek. Lakik Kazincyt utca 518. sz.

(Gyakornokul) Szentgyörgyi Vilmos s.-a.-ujhelyi üzletébe egy jó családból való s legalább a gimnázium negyedik osztályát sikerrel végzett ifjú felvétetik.

Irodalom.

Jókai legújabb regénye. A Pesti Hírlap augusztus 20-iki számában vette kezdetét Jókai legújabban írt kétkötetes regénye: A fekete vér, melyre felhívjuk a magyar regényirodalom barátainak figyelmét. A Pesti Hírlapra augusztus 20-tól kezdve is elő lehet fizetni, 1 óra 1 ft 20 krral, negyedévre 3 ft 50 krral. Ugyancsak Jókai Móról elbeszélést fog tartalmazni a Pesti Hírlap 1892-iki nagy naptára is, melyet minden most belépő előfizető is díjtalanul fog megkapni, mint a Pesti Hírlap karácsonyi ajándékát.

A Csalamádé természetese, bevermelése és etetése. Irta Csorhádi Sándor, magyar-óvári gazd. akadémiai tanár. Ára: 25 kr. Kolozsvárt, 1891. Nyomatott Gámán János örökösénél. A takarmányban való fővénykedésnek, az igás állatok rossz táplálásának mindig a gazda adja meg az árat. A jobban táplált állattal nem lehet jól megművelni a földet. A jobban táplált állat után erősebb, mélyebben járó ekét akaszthatunk, ezzel pedig alaposabban megművelhetjük a szántóföldet, a mit az nagyobb és szebb terméssel fog meghálálni. A jobban táplált állatnak a trágyája is többet ér, tehát ezen az uton is növelhetjük a termést. De nemcsak az igás állatnak a jó táplálása növeli a gazda jövedelmét, a növendék marha, a fejős tehén is csak akkor ad megfelelő hasznót, ha azokat jól tápláljuk. Azt fogja erre sok gazda mondani, hogy szép beszéd ez mind, de hát honnan vegyük a takarmányt? Erre a kérdésre nem nehéz a helyes feleletet megadni; termeljünk takarmányt a szántóföldön. A szántóföldön sok mindenféle takarmány természetese. A jeles mezőgazdasági író előttünk lévő füzetében a csalamádéról szól, mely sokféle földben megterem; nagy terméseket ad, szivesen eszi a marha, termelése egyszerű és nem drága, júliustól elkezdve a fagyos idők beálltáig ellátja zöldtakarmánnyal a gazdaságot, bevermelve pedig igen jó téli takarmány, úgy hogy a ki belőle elegendőt természet, se télen, se nyáron nem fognak koplalni állatai.

Külföldi biztosító társaságok Magyarországon. Ily címmel Márkus Dezső dr. budapesti ügyvéd, a „Jogi Szemle” szerkesztője, egy füzetet bocsátott közre, amely egy hosszabb cikksorozathoz első részét képezi és amelyben a nálunk működő társulatok vagyonkimutatásai kapcsán utal a biztosítási ügy szabályozásának hibáira és hiányaira. A szakszerűség és a legzigorúbb tárgyilagossággal kidolgozott tanulmány első sorban a „Gresham”-mel foglalkozik és kimutaja, hogy e társaság alapszabályai olyanok, hogy nemcsak törvénybe ütközök, hanem egyuttal a biztosítottak érdekeit minden irányban kockáztatják. Kimutaja továbbá, mindig a Gresham saját adatai nyomán, hogy e társaság alapítója a legkisebb az összes nálunk működő társaságok közt; kimutaja, hogy a szerzési és kezelési költségek óriásiak és nagyobbak, mint bármely más társaságnál; hogy legkönnyebben vállal kockázatokat, hogy viszontbiztosítása alig van; hogy vagyonának nagy része kétes értékekben van elhelyezve és hogy nyereségét nem a biztosítási üzletből, hanem egyéb vagyonából meríti. A füzetet, melynek ára 20 kr. melegen ajánljuk a biztosított közönség figyelmébe. (Kapható szerzőnél, Budapesten, V. Alkotmány-utca 24.)

A Vasárnapi Újság, augusztus hó 23-iki száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: 1848—49-iki emlékek. — A szabadságharc emléktárgyainak kiállításából: Budavár bevétel 1849. május 21-én. (Három képpel egykoru rajzok után). — A magyar katonai érdemrend nagykeresztje. (Képpel). — A magyar sereg átkelése a Sturecz hegyen 1849. jan. 26-án. (Egykoru rajzzal). — Olasz allegorikus képek az 1848—49-iki szabadságharcról. (10 képpel). — Nagy Sándor József tábornok jegyese. (Képpel Barabás Miklós 1849-iki festménye után). — Egymagamban. Költemény. Szabó Endrétől. — Egy expedíció története 1849-ben. id. Ábrányi Kornéltól. — Schwechat alatt. 1849-iki emlékek. Régi Honvédtől. — A szivarka. Jules Claretie elbeszélése. — Frigyes császárné gyémántjai. — Az ég csodái: A csillagok. — A parányi lények világából. — Irodalom és művészet. — Közintézetek és egyesületek. — Egyveleg. — Sakkjáték. — Képtalány. — Mi újság. — Halálozások. — Szerkesztői mondanivaló — Heti naptár.

A Vasárnapi újság előfizetési ára negyedévre 2 ft, a politikai újdonságokékal együtt 3 ft. — Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. sz.) megrendelhető a „Képes Néplap” legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre 1 ft.

Egyesületi és társas élet.

A vármegyei gazdasági egyesület választmánya f. hó 23-án, d. u. 2 órakor, a vármegyei székház kistermében ülésezett. Az elnöki széket **Viczmány Ödön**, első-alelnök foglalta el. Jelen voltak a választmány tagjai közül: **Mohár István** öméltsága, **Andrássy Sándor** gf. **Harasztly Miklós**, **Szervicsky Ödön**, **Péchy Ádám**, **Nagy Barna** és **Kossuth János** dr. egyesületi titkár. A'elnök a megjelenteket nyájasan üdvözlővén, rövid visszatekintést tett a gazdasági egyesület multjára; azután előadta, hogy saját elhatározását követve, amiben jó barátai rábeszélésének is része van, megvált az egyesület h. elnökségétől. Továbbá bejelentette, hogy a választmányi tagságról lemondott: **Andrássy Géza** gf. és **Ambrózy Nándor**; **Szervicsky Ödön** és **Nagy Barna** személyesen jelentették be lemondásukat. E leköszönéseket a választmány megmaradó része tudomásul vette, egyszersmind elhatározta, hogy a megüresedett első alelnökség és a választmányi tagságok betöltéséről is az elnök választó közgyűlésen, mely tudvalevőleg **Nagy-Mihályban** a jövő hó 7-én lesz, fog gondoskodni.

Harasztly Miklós indítványára elhatározták, hogy az elnök-választó közgyűlés N. Mihályban d. e. 11-kor kezdődik; azért, hogy a választó közönség azon része, mely a vármegye alvidékéről

utazik föl N.-Mihályba és csak d. e. 10 óra után érkezik oda, még a választás előkészületein is részt vehessen.

Andrássy Sándor gf. indítványára kimondotta a választmány, hogy a lódíjazással egybekötött állatkiállítás, minthogy az állategészségügyi viszonyok éppen most N.-Mihályban igen kedvezőtlenek, ez alkalommal nem fogják megtartani; — így tehát a szept. 7-iki közgyűlésnek más teendője, mint a megüresedett elnöki, első-alelnöki, választmányi tagsági, illetve körelnöki állásoknak betöltése, nem lesz. Az egyesületi tagokat erről külön meg-hívókkal fogják értesíteni.

Harasztly Miklós, választmányi tag, a választó-jogot azokra a községi-tagokra is kérte kiterjeszteni, melyek nem 100 fttal, de csak 50 fttal léptek be a gazdasági egyesület kötelékébe. A kérelem teljesítése, az alapszabályokra történő hivatkozással, mellőztetett.

Ezek után a tanácskozás d. u. 3-kor véget ért.

A közönség köréből.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —

S.-a.-Ujhely, 1891. aug. 20.

Tekintetes szerkesztő ur!

A kassai keresk. és iparkamara 1890. évi jelentése a kamara területén létező iparos és keresk. tanoncokról szóló statisztikai kimutatást közölve, S.-a.-Ujhelyről azt jegyzi meg, hogy az iparos tanoncok száma 313 a keresk. tanoncok száma 5. Első pillanatra sajtóhibát sejtettem, de a kimutatást tovább vizsgálva, arról győződtem meg, hogy itt a t. kamara nevésegesen rosszul van értesítve.

Említett statisztikában ugyanis 118 tizenöt éven felüli és 200 tizenöt éven alóli tanonc van említve, tehát összesen 318; továbbá: oktatást nyert iparos tanoncok száma 313, a keresk. tanoncok száma 5, tehát ismét 318.

Hogy ezen számok, amennyiben az itteni keresk. tanoncok létszámát illetik, a valóságnak meg nem felelnek, azt mindenki, aki a helybeli keresk. viszonyokat ismeri, azonnal meglátja. Hiszen a helybeli keresk. tanoncok száma legalább is 50! S akkor ezek egész esztendőben semminemű oktatásban nem részesültek?

Hogy a kimutatás furcsaságát jobban kimutassam, felsorolom a kimutatás alapján a Zempléni megyei kisebb helységek keresk. tanoncainak számát: Nagymihály 14. Sárospatak 9, Tokaj 24, Varannó 5, Homonna 4, Gálszécs 3. Tehát N.-Mihályban van 14, S.-a.-Ujhelynek csak 5, mond az keresk. tanonca (nem is említve Kassát, hol 145 keresk. tanonc létezik).

A kamara jelentése, mely vaszkos kötetet képez, a keresk. miniszternek szól; föltételezhető tehát, hogy a jelentés s' erkesztője adatait megbízható forrásokból szerezte. Vajjon melyik forrásból merítette azokat a „megbízható” adatokat?

Sturm Izzor,
könyvezet.

TANÚGY.

A helybeli főgimnázium tanárikara f. hó 28-án tartotta meg szokásos évi alakuló gyűlését, melynek, a tanuló ifjuságot illető, fontosabb részét a következőkben adjuk: az I. osztály főnöke **Krasznapolsky József**, tanítja az I. oszt.-ban a latin- és magyar nyelvet továbbá a görögnyelvet az V-ben. — **Fekete Fidé** a II. osztály főnöke, főgimnáziumi hitszónok, tanítja a hittant a IV., V., VI. és VII. meg a magyar és latin nyelvet a II. osztályban. — **Kapás Aurél**, a III. oszt. főnöke, az ifjusági könyvtár őre tanítja a német nyelvet a III., IV. és VI-ban a magyar nyelvet a III., V. és VI. osztályokban. — **Félegyházy Béla** a IV. oszt. főnöke, tanítja a matematikát a II., IV., V. és VI-ban, a fizikai földrajzot a III. és a term. rajzot a IV. osztályban. — **Hoffmann Mátyás** az V. osztály főnöke, tanítja a latint a III. és V-ben, a német nyelvet V. és VII. továbbá a görögöt pótló tantárgyat az V. osztályban. — **Cserép József** dr. a VI. oszt. főnöke, tanítja a latin nyelvet a VI. és VII-ben, a görögöt a VI-ban és a magyar nyelvet a VII. osztályban. — **Csernus László**, a VII. oszt. főnöke, tanítja a hittant az I., II., III-ban, a mennyiségtant a I., III. és VII-ben, továbbá a fizikát a VII. osztályban. (Az ujonan megnyitott VII. osztály a piaristák épületében, a II. emeleten van berendezve.) **Schmidt Ágoston** ifj. tanítja a földrajzot az I., II, a történelmet a III., V., VI. és VII. oszt.-ban. **Keczer Géza** tanítja a görögöt a VII-ben, a görögöt pótló tantárgyat a VI-ban, a latint és magyar nyelvet és a történelmet a IV. osztályban. **Vandruska Ant** tanítja a rajzot az I VII, a tornát az I—VII-ben és a szépirást az I. és II. osztályokban. — **Ormándy Miklós** dr. főgimnáziumi igazgató, tanítja a természetrajzot az V. és VI. osztályokban. A rendkívüli tantárgyak közül az éneket **Fekete Fidé**, a gyorsírást **Cserép József** dr., a szabadkézi rajzot **Vandruska Antal** tanárok tanítják. A beiratások szept. hó 1., 2. és 3. án, **mindenkor csakis d. e. 8 órától 12 óráig eszközölhetnek.** Az ünnepies „Veni Sancte” szept. hó 4-én reggel lesz; a rendes előadás pedig 7-én kezdődnek.

Iskolai értesítés.

A s. a. ujhelyi női ipariskolában az előadások szeptember hó 5-én kezdődnek. Midőn erre az iskolára az érdeklődést felhívom, tudomásul hozom egyuttal, hogy a tantervre vonatkozólag s a tandíjat illetőleg változtatások történtek; nevezetesen az ipariskolának lesznek rendes s rendkívüli hallgatói. A rendes hallgatók legalább fél évre iratkoznak be s a tandíj fél évre 5 ft. Ezek kötelezve vannak a megállapított tanmódszer szerint a kézi munkák minden ágát tanulni, a kezdetől egész a szabászatig, mely az utolsó évfolyamban lesz előadva. A rendkívüli hallgatók havonként 2 ftot fizetnek, s a kézi munkáknak azt az ágát tanulják, melyet kívánnak. Vagyontalan hallgatók díjtalanul vétetnek föl s felvétel végett jelentkeznők kell az iskola alólírott elnökénél. **Hornyay Béla** dr.

Miután a **Horváth**-féle nyilvánossági joggal felruházott leánynevelő-intézethez meg lettem választva, értesítem az érdekeltet, hogy a beiratások az 1891—92-ik iskolai évre aug. 31., szept. 1., 2., 3. és 4. napjain folynak. Tisztelettel kérem a szülőket, hogy a beiratásra a jelzett időt használják fel, mert így a rendes tanítást a kellő időben, szept. 7-én megkezdhetjük. A jövőre vonatkozólag, addig is, míg kinek-kinek saját meggyőződése bizonyíthat, a zilahi ev. ref. főgimnáziummal kapcsolatos elemi iskolánál szerzett tapasztalataim alapján, remélem, biztosan hiszem, hogy a jelen kor követelésének a nevelésben és oktatásban eleget teszek, úgy magam, mint az, kivel a nem épen könnyű tanítói teendőket megosztom. Az intézet minden ügyeiről, kívánalmáról, felvilágosítást nyújthatok.

S.-a.-Ujhely, 1891. aug. 26.

Páozai Mihály, okl. tanító.

Van szerencsém t. Cimedet értesíteni, hogy négyosztályú elemi magán-leányiskolám a következő 1891/2. tanévre ujjal megnyitom. Az iskolai év szeptember elején kezdődik — Iskolamban oktatást nyerne a leánykák az elemi iskola minden tantárgyain kívül, melyek tanítására **Ugray Lajos** tanító urat volt szerencsém megnyerni, a női kézimunka minden neméből. — Felvétetnek leánykák tisztán kézimunka tanulására is. — Nagyobb leánykák oktatást nyerhetnek a fehérnemű varrásban, ruhavarrásban és gépvarrásban is. — Tandíj havonként 2 ft, mely előegesen fizetendő. Midőn magamat a t. cím becses pártfogásába ajánlom, maradtam: Homonna, 1891. augusztus hó. Tisztelettel: **ozv. Lapsánszky Alajosné**, magán-intézeti tulajdonos.

Fischer Ármin, lapunk dolgozótársa, ajánlkozik gimnáziumi magántanulók oktatására, szerény díjazásért. Az érdekelt szülők forduljanak hozzá (lakik K.-Helmecczen) levélben.

KÖZGAZDASÁG.

Lóverseny.

A borsodmegyei gazdasági egyesület egy, Miskolczon ez év őszén rendezendő lóverseny ügyeinek elintézése céljából az egyesület kebeléből egy bizottságot küldött ki, amely bizottság első ülését f. hó 12-én tartotta meg.

A bizottság említett ülésében elnöknek **Péchy Szilárd** grótot, alelnöknek **Vladár** Ervint választotta meg, de magának a versenynek részleteit ez ülésben nem állapította meg azon okból, mert az az óhajta, hogy a lótenyésztés emelése érdekében oly szükséges versenyen ne csak Borsod lótenyésztői mérkőzzenek s ne csak ezek anyagja legyen összehasonlítható és ismertethető, hanem a versenyen más vármegyéknek is alkalom nyujtassék arra, hogy tenyész anyagjukat és a tenyésztes teréni haladásukat bemutathassák; és hogyha a szomszédos vármegyék tenyésztoi és sportkedvelői az eszmét pártolni fogják, ilyen verseny ne csak ez évben, de lehetőleg gyakrabban rendezessék.

Hazafiai tisztelettel kérjük tehát különösen a szomszéd vármegyék minden lótenyésztőjét és sportkedvelőjét, hogy a verseny-bizottság e törekvését támogatni s e célból Miskolczon a borsodmiskolczi klub helyiségében szeptemner hó 2-án délelőtt 10 órakor tartandó értekezleten megjelenni sziveskedjék.

A borsodvármegyei gazdasági egyesület a dolog tehnikáját szivesen elvégzi, de bizottságát örömmel bővitené ki az érdeklődő vármegyék résztvevőiből.

Minthogy a bizottság nincs azon helyzetben, hogy Abauj-, Gömör-, Heves-, Szabolcs-, Zemplén- és Hajdu-vármegyék tenyésztoiének és sportkedvelőinek meghívókat cimezhessen, azért voltunk kénytelenek a meghívást csupán a lapok utján eszközölni s éppen azért kérjük is a meghívó olvasóit, hogy egyesületünk e szándékáról ismerőseit értesíteni és a megjelenésre buzdítani sziveskedjék. Maradunk hazafiai tisztelettel

Miskolcz, 1891. aug. 18.

Péchy Szilárd gróf,
bizotts. elnök.

Biró Géza,
titkár.

CSARNOK.

Tömjük be ismét.

— Fantazmagória. —

Hol vagytok, mi ez a sivár pusztaság?
Itt ott egy-egy szik fűszál beteges, sárgás virága, egy a forró nyári szélől kergetett katángkóró, egy-egy darabka kiégett, fakó gyp az összes, ami arra enged következtetni, hogy termő földön járok.

Körültekintek. Balra tőlem egy szegényes kis falu tornya látszik: alig tíz rongyos viskó az egész és a torony mégis oly ösmerős nekem.

Szemem tovább révedez s három kun halmon akad meg, és az, ép úgy mint az a néhány viskó, *Harkány*-ra, a *Faj-halmá*-ra emlékeztet!

Talán csak álom? Talán csak valami ádáz varázslat?

Oh lehetetlen?! . . . hisz a *Harangod*-ot én csak az öreg arany-kalászaival, az 3 kolompoló nyájaival ismertem és szerettem az én imádott hazám legszebbik gyöngyét, legszebbik pusztáját!

A délibáb, a pusztá tündér-álma most, ez érthetetlen valóságban mintha a multól beszélne. A *Takia-köz* felé vonja tekintetemet és a tikkasztó hőségben elfáradt lovam örvendve nyert fel: vízzel csalogatja a csábító tündér,

Küzdök a lóval, de hujába a sarkantyú: a ló nem enged, csak fel-fel vihog a fájó dőfésre, de, csökönyös marad.

És a ló vihogására arra eszmélek, hogy — szomjazom. . . . A délibáb tündérének kérdésére: »lehet-e élet víz nélkül?« kétségbe esve nógatom lovamat, fordítom az *Ó-Siska* felé hisz ott van kut, ott a *Harangod* pataka ott arra jobb felé.

A haraszt megett egy rozszant karámból álló »rideg szállás«-ra bukkantam. A karám be volt zárva, lovam hátára kellett térdelnem, hogy a tözeg-falon atnézhessek.

Ijesztő csendesség.

Csak az avar zizegése s a körültem repkedő legyek és pöcökök szárnyainak dongása volt, a mi azt a csendet megzavarta, de még ijesztőbbé tette.

Amint a karám falán át néztem, szívem elszorult és valami mondhatatlan keserűség és undor lepett meg!

Néhány nyomorult csikó vézna alakját láttam ott, amint egymás nyakára fektetve fejüket mozdulatlanul állottak, mintha valami kegyetlen pajkosság támasztgatta volna őket így egymás mellé! Mert olyanok voltak, mintha élet sem lenne bennük. És közel hozzájuk, az élő állatok számánál több, rámarra feszített lóőr . . . ami borzasztó büzt terjesztett a karám környékén.

— Ki van itt, van-e itt valami ember ezen a tanya-helyen — kérdém.

— Még van, de nem sokáig lesz uram — válaszolá egy szibarita váz elkényszeredett hangon, a mint alig-alig vánszorgott elő a karám tulsó oldaláról.

Vizet kért tőlem.

Elmondá, hogy már három napja csak az elhullott marha belével táplálkozik, mert abban mégis csak van egy kis nedvesség; a hus nem kell, ha lenne is az elesett jószágból — mert szörnyen szomjazik.

Csudálkozva kérdeztem tőle, hogy miért marad itt, ezen a kopárságon, hogy miért nem tereli lejjebb a ménest — hisz' lehetetlen hogy mindenütt ily pusztaság legyen!

— Lejjebb Uram? Ismerte e az úr a *Harangod* patakot? No hát ha ismerte, menjen *Lúcz* alá: az most ott folyik a *Tisza* medrében. És a *Duna* sem különösebb már, tudom. Egész alólól hajtottam fel ideig, a Tiszához a ménest, de tovább már nem mehetek és minnek is mennék, hisz' a ménestnek vége; mindenütt elhagyogattam egy két szép csikót s ez a néhány is itt pusztul el! Magam pedig mit érek már? Elcsigázott az éhség és szomjuság és most már minden késő, alig van élet bennem.

Váltig biztattam a szegény embert, hogy jöjjön velem, terelje a ménest is a Tisza felé, míg végre ráállt.

A szegény állatok csak immel-ámmal ödöngve ballagtak előttünk; hasztalan volt a szó, az ostorcsattogás, csak itt-ott kocogott meg egy-egy össze-össze csukló lábain s az is abba hagyta mindjárt.

Csak mentünk mégis, lassan, szomorúan. A csikósnak szomja csillapítására egy szivarvéget adtam a szájába s arra azután beszédszöveg lett.

— Isten-verte az időjárás is — mondá. — Itt uram eső tavalytól egy szem sem esett. A *H. . . y* uraság a felvidékről csalogatta ide már tavaly is a tót munkás népet, de az is mind világgá ment, mert nem hitte »idős« nek a munkát: mert a föld meg van átkozva: megátkozta az emberek hivalkodása, a kik jobban tudták azt, hogy a *Duna* és a *Tisza*ra úgy, a milyen volt, szükség nincs, mint a teremő Isten tudta, hogy de igenis szükség van rá, mikor a szárazat a vizektől elválaszt-

gatta. Hát most teremtsenek az emberek vizet a porból. Addják vissza a földnek a vérét, mert különben megég maga a föld, megégeti a szomjuság, mint a hogy megéget engem s összeroped, mint a hogy az én ajkam összecserespedett.

Csak akkor láttam, hogy a szegény ember ajaka csupa-merő seb, ami egy nyers ló-bél darabbal van beragasztva.

A tikkadtság, a test ellankadása mindjobban erőt vett rajtam is.

A kopár-pusztá fekete homokja sárgás-veres színben változott el a szemhatáron káprázó tekintetem előtt.

Valami vágy lepette meg, a földre hajolni s lesni csak egy lehulló harmat-cseppet, hogy ajkaimat megnedvesítem. . . . Vajon nem e a haldoklás érzete már az a sorvasztó szomj kinos gyötrelmében: egygyé lenni a föld fekete porával?

Nem tájékozhattam magam egész világosan mert a pusztá ismert képe egészen megváltozott, csak a *siska* fü emlékeztetett rá egyes ismertebb helyekre; de annak is a helyét most nagyobbára a szikfű sárgás-fehér virága, a »kutyartej« és az »ördög szekér« majd mind elfoglalta.

Hát semmi élő lény, hát semmi emberi tanya e szörnyű varázslattal megváltozott téren?

De igen! Hanem az a kép, amit most láttam, az felért az irtózat minden képzetével: amit egy kárhózatra rendelt világnak a büneiért gondolhatna ki büntetésül — de csak egy kegyetlen, egy »rosz isten« — ha lenne olyan sok bűn, a miért a büntetés ilyen lehetne, s ha lenne olyan Isten, a ki — annyi bűnt bár — ilyen büntetés: el büntetne!

Amint a *Daru-homok*-ot elhagytam, messziről a szabadá lett láthatáron, *Lucs* felől, valami felhőszerű tömeg, egy óriási porfelleg emelkedett a földről, a csudás, sárgás-szürke égbolt felé, a miből mennydörgésszerű robaj hangzott ki, zagyvaléka emberi és állati hangoknak.

És ennek az örületes lármának a hallatára a lovam elkapott é száguldvá vitt ama táj felé; míg az elkényszeredett csikók saját-szerű nevéstéges ugrásokkal rohantak mellettem s a csikós, a kinek gebéje szintén úgy, talán még vesztebben mozgatta zörgő csontjait, vágatás közben mellém hajlott és valamit mondott, de nem volt szava.

És én pillanatt alatt megérttem abból a hangtalan beszédből és az állatok csudás magaviseletéből, hogy van egy másik betegség is azon kívül a mit *Pasteur* módja szerint gyógyítanak: egy másik veszettség, de ami nem a »viz-izony«-ban hanem a vízárthatában; a vizért való rajongásban, imádatban nyilvánul: a minnek az oka: megőrülés egy ital vizért, egyaránt az állatnál és az embernél.

S azt a felhőt, amely felé a felig döglött gebék oly örületesen vágattak, a melybe engem is magával ragadt a saját ép oly csudásan megvadult lovam, azt mind ily örült emberek és állatok kavarták fel ott, a Tisza medrének száraz homokjából, amint egymás hátán kapaszkodtak ahhoz a fellépés széles vonalhoz, ott a meder legközepe, amelyben helylyel közel egy-egy kanál vízzel még is meríteni lehetett.

— És te! fujták azt a porfelhőt lázas lihegésükkel, égető forrósággal, betegséget okozó undorító bűzzel. . . .

Oh, hogy égetett az a forróság, oh, mint undrodtam attól a lázas forró bűdösségtől!

— Vízet vizet. . . .

— Nincs már egy csepp sem. . . .

— Félre az utamból, mert egy kanálvizért egy kupa vért ontok.

— Kergessétek el a marhákat, hisz embernek sincs elég,

— Nem lehet, nem birunk velök.

— És aztán csak egy képzelhetetlen moraj, a mint a sok örületes hang, emberé és állaté egybe foly, végül egy óriási »éjlen« s utána ezer és ezer torokból egyszerre, egy hangban.

— Jerünk, tömjük be ismét a Vaskaput. . . .

Oh hogy elfáradtam, hogy dobogott a szívem, mily sajátos jó érzéssel nyugtattam meg magamat, amint a kis fiam hangját hallottam, mikor kis ingecskéjében ágyam elé állott: »ébredj fel apcsám! Rosszat álmodtál.«

Bolondot, de — rosszat bizony!

Prihoda Etele.

HUMOR.

Kedves egészségére!

Ezt szokták kivánni a trüsszentőknek s mint az elmondandó eset bizonyítja, a trüsszentés csakugyan válhatik az ember egészségére.

Mi magyarok emlékszünk ugyan az aradi szabólegény kázusára, aki oly hatalmasat prüsszentett, hogy a jobb karja kirándult belé.

Most azonban olyan esetet beszélnek, hogy egy német obsitosból prüsszentésre pattant ki az a golyó, mely még 20 évvel ezelőtt, a porosz-francia háborukor került a nyakába.

Sokat szenvedett ez a szegény német obsitos emiatt a francia golyó miatt. Ki is piszkáltak belőle egy darabot az orvosok, de a nagyobb részhez nem tudtak hozzáférni.

Az obsitos nem régebben egy berlini ispo-tályba ment, hogy még egy próbát tegyenek vele az orvosok; de mielőtt rá került volna a sor, akkorát trüsszentett, hogy a golyó kiugrott a szájába, onnan meg ő ugrasztotta ki a markába. Kedves egészségére!

GONDOLATOK.

Hit az élet villámhárítója, — remény az élet támasza, — szeretet az élet melege. Szerelem: az élet gyönyöre, vagy átka.

Urmáncsy Nándor.

A könyv olyan a kebelnek, mint az eső a természetnek: szívünk legszebb virágait öntözzük vele.

Nagy városban a nő eltanulja a férfi bűneit, faluhelyen a férfi a nő érenyeit.

Mosdóssy Imre.

A szívet nem lehet eladni, szokás elajándékozni, de legszebb kicserélni.

A sziv »birodalmaról« szokás beszélni, mert több boldogság élér ott, mint egy országban.

Lukács Sándor.

HIVATALOS RÉSZ.

79. eln. sz. 1891. Zemplénmegye alispánjától.

Nyílt rendelet.

Mindazon községek előjáróságai, a melyek a vármegye hivatalos lapjának — a *Zemplén*-nek — előfizetési árával a múlt évekre avagy csak a folyó évre is tartozásában vannak: ez uton felhivatnak, hogy tartozásaikat a lap tulajdonosához haladéktalanul beszoigálatni siessenek, mert további késedelem esetén a kényszerbehajtást fogom okvetlenül elrendelni.

S.-a.-Ujhely, 1891. május 9.

Matolai Etele, alispán.

15405. sz. Zemplénvármegye alispánjától.

A járási 10 főszoigabírónak.

A kir. adóhivatalok által a vármegyei legtöbb adót fizető bizottsági tagok jövő 1892. évre összeállítandó névjegyzékének egybeállításához szükségelt adókimutatások betérjesztetvén, a legtöbb körben leendő közhírrététel végett tudatom a tek. főszoigabíró urakkal, hogy azok az 1886. évi XXI. t. c. 25. §-a értelmében f. évi szeptember hó 6-ig, a netaláni felszólamlások megtehetése végett, a vármegye irattárában megtekinthetők.

Közhírré teendő továbbá, hogy mindazok, kik magokat a legtöbb adót fizető bizottsági tagok jövő évi névjegyzékébe felvétetni, avagy az idézett tc. 26. §-ának kedvezményét igénybevenni óhajtják, eziránt kérvényüket f. évi szeptember hó 10-ig, azaz az igazoló-választmányi ülések bezártaig, annál is inkább mutassák be, mert különben kérelmük nem fog figyelembe vétetni.

S.-a. Ujhely, 1891. aug. 26.

Matolai Etele alispán.

171 sz. A jegyzői egyesület elnöktől.

Körlevél.

A Zemplén-vármegyei községi és körjegyzők egyesülete folyó évi szeptember 8-án délelőtt 10 órakor S.-a.-Ujhelyben, a városháza tanácstermében tartandja meg őszi rendes közgyűlését, melyre az egyesület rendes és pártoló tagjai ezennel tisztelettel meghivatnak.

A közgyűlés tárgyai lesznek:
1. Elnöki jelentés.
2. A múlt évi számadások felülvizsgálata.
3. A jövő évi költségvetés megállapítása.
4. Az országos központi jegyzői egyesület ez évi közgyűlésére küldöttek választása.
5. Indítványok.

S.-a. Ujhely, 1891. aug. hó 21-én,

Pataky Miklós, egyesületi elnök.

2008/ki 91. Nagymihályi járás szolgabírájától.
A „Zemplén“ hivatalos közlöny t. szerkesztőségének. S.-a.-Ujhely.

Folyó hó 25-én Berger Salamon homonnai lakos marhahajcsár által a szobránczi országos vásárról hazafelé hajtott marhák közül a következő leírású marhák tévedtek el: 1. Kronovits Márkus homonnai lakos tulajdonát képező 2 drb. zsemlyeszőrű ökör. — 2. Schreiber homonnai lakos tulajdonát képező 2 drb. feketeszőrű ökör. — 3. Burger homonnai lakos tulajdonát képező 2 drb. fehérszőrű tehén. — 4. Jozefovits Dávid, ugyancsak homonnai lakos tulajdonát képező 1 drb. fehér- és 1 drb. daruszőrű ökör.

Kérem ezen fenti állatleírásokat a »Zemplén«-ben közzévetni.
Nagymihály, 1891. augusztus 27.

Pillassy László, szolgabíró.

1453. kb. sz. Zemplénmegye közigazgatási bizottságától.
Zemplénmegye közigazgatási bizottságának 1891. évi augusztus hó 5-én tartott üléséből.

Tárgy.

Olvastatt a kereskedelemügyi m. kir. min. ur Ö. Excellenciájának 1991. évi 40760/III. rendelete, melyben értesítették a bizottság, hogy N.-Váradon, a gőzgép kezelők és kazánfűtők számára vizsgáló bizottság szervezetet és a vizsgák iránti kérvények a biharvmegeyi építészeti hivatalhoz intézendők.

Határozat.

A felolvasott ministeri rendelet tudomásul vétetvén, a kir. építészeti hivattal közölni és a Zemplén hivatalos részében közhírré tétetni határozottat.

Kmf. A közigazgatási bizottság elnöke helyett:
Matolai Etele, alispán.

Másolat.

Keresked. m. kir. min. 40760/III. szám. Valamennyi vármegyei és önálló törvényhatósági joggal felruházott város közigazgatási bizottságának. Értesitem a bizottságot, hogy a gőzkezelők és kazánfűtők számára az ország több pontján felállított vizsgáló bizottságokat a Nagy-Váradon szervezett ily vizsgáló bizottsággal szaporítottam. A vizsgák iránti kérvények a bizottságban képviselt Bihar vármegyei építészeti hivatalhoz intézendők. Budapest, 1891. július hó 7-én Baross, s. k.

644./sz. 891. A s.-a.-ujhelyi j. főszolgabírájától.

Körözüvény.

Zuckermann Hermann sárospataki lakos a szentesi hatáiban f. é. augusztus 19-én egy 3 éves felálló szarvu fehér szőrű üsző új jegyzéssel ellátott tinót bitangásban talát és jelenleg Sárospatakon őrizet alatt tartja. Igazolt tulajdonosa átvetheti.

S.-a.-Ujhely, 1891. aug. 24.

Urbán Ferenc, t. főszolgabíró

651. sz./rend. 891. A s.-a.-ujhelyi j. főszolgabírájától.

Körözüvés.

Körözüvés végett tudatom, hogy Groszhändler Möríc vejetei lakos tulajdonát képező egy 6 éves fehér szőrű fenálló szarvu, bélyegetlen tehene, f. hó 22-én, ismertlen irányban eltévedt.

S.-a.-Ujhely, 1891. aug. 26.

Urbán Ferenc, tb. főszolgabíró.

29.478, 31.193, 31.194/VI. 891.

A m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

Körrendelet.

Zemplénvármegye valamennyi községi, illetőleg körjegyzőjének.

Dohányjövédéki áthágás miatt vádolt Efraim Möríc, volt mező-petei lakos. — sójövédéki áthágás miatt vádolt Kalányos Gergely, volt oroshelyi lakos, — Kun István, volt pusztaföldvári lakos 25 frt 60 krnyi bírság hátrahagyásával ismeretlen helyre eltávoztak.

Utasítatik a cím, hogy nevezett egyéneknek jelenlegi tartózkodási helyét a községben és területén nyomozza és feltalálásuk esetén ide azonnal tegyen jelentést.

S.-a.-Ujhelyben, 1891. augusztus 21.

Becske, kir. pénzügyigazgató.

30492. sz./II 91. A m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

Körrendelet.

Valamennyi községi- és körjegyzőnek Zemplénvármegye területén.

A trencsényi kir. pénzügyigazgatóság f. évi 18918. 1891. sz. átirata szerint Switek József gyugyesi születésű haddijköteles, Gyurgyevó községből ismeretlen helyre költözött.

Utasítatik a cím, hogy a nevezett egyének jelenlegi tartózkodási helyét a községben és területén nyomozza és feltalálása esetén ide azonnal tegyen jelentést.

S.-a.-Ujhelyben, 1891. aug. hó 15.

Mráz, kir. pénzügyigazgató h.

A szerkesztő postája.

A „Magyar Föld” szerkesztőségének. Csakis a hirdetések rovatában adhatók ki.

M. A. urnak — Mád. A költeményeket is, az ösmertetést is átadjuk a papirkosárnak.

K. Gy. urnak — Vég-Ardón. Vettük, átolvassuk. Figyelmeért szives köszönet.

Növendék. Hben. A „Csendes éjle”-ben van gondolat érdekes fordulat és formacsín; a többi élvezhetetlen.

P. E. urnak — Derogyó. Élvezettel olvastuk át s lehetőleg a jövő számban közöljük. Folytatását érdeklődéssel várjuk.

Beregi. Az Ágról szakadt meg fog jelenni.

Felcélós szerkesztő:

DONGÓ GY. GÉZA.

Főmunkatárs: KAPAS AURÉL.

Kiadótulajdonos: ÖZV. BORUTE ELEMÉRNE.

Hirdetések.

Tk. 1957. sz. 1891.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a.-szántói takarékpénztár végrehajtónak Boldizsár Piroka férj. Bakó Dánielné, továbbá kiskoru Boldizsár Julianna, Lajos és Bertalan végrehajtást szenvedők elleni 105 ft tökévetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a szerencsi kir. járásbíró területén levő Megyasszó község határában fekvő a megyasszó 270. sz. tjkvben egyik fele részben nem adós Oláh Gáborné szül. Horváth Zsuzsanna, másik felerészben pedig adós Boldizsár Piroka férj. Bakó Dánielné, továbbá kiskoru Boldizsár Julianna, Lajos és Bertalan tulajdonánál felvett 281 hrzi és 274. öi. sz. ház és udvarra a végrehajtás 156. §-ához képest egészben 160 ft becs- és kiküldési árban, továbbá ugyancsak fentebb nevezetteknek a jelzett arányban birt 2389. hr. sz. a Délbutyán levő szőlőre 140 frt, a 2398. hrsz. Paduczan levő szőlőre 74 frt s végül 2607/2. hrszámú a Paduczan levő gyümölcsösre 12 frt ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megállapított ingatlanok az 1891. évi szept. hó 17-ik napjának d. e. 10 óraker Megyasszó község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is elfognak adni.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 100%-át, vagyis 16 ft, 14 ft, 7 ft 40 kr. és 1 ft 20 kr készpénzben vagy az 1881. LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt i. m. rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovdékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szerencsen, a kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságnál, 1891. évi jul. hó 8-ik napján.

Kiss György, kir. aljbíró.

Tk. 3119/891. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajtónak id. Butki János végrehajtást szenvedők elleni 122 frt 6 kr. tökévetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró) területén levő Nagy-Bári község határában fekvő, a nagy-bári 24. sz. tjkvben id. Butki János tulajdonánál jegyzett I. 1-16. sor, 63, 64, 174, 249, 258, 276, 321, 361, 440, 463, 477, 537, 555, 569, 921, 893. hr. sz. bel- és külirtok és 18. öi. sz. számú házra az árverést 987 forintban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megállapított ingatlanok az 1891. évi november hó 9-ik napján d. e. 10 óraker Nagy-Báriban község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is elfognak adni.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 100%-át, vagyis 98 ft 70 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi LX. tv. cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333-ik sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovdékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál S.-a.-Ujhely, 1891. évi jul. hó 28-ik napján.

Raisz, kir. tvszki bíró.

Tk. 1483 sz./1891.

Arverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbíró, mint tkknyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kovács Terézia és társának Kovács János elleni árverési iránti ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a tokaji kir. járásbíró) területén levő Tokaj nagy községben fekvő a tokaji 4. sz. tjkvben I. A 1-3. és A 1-1. sor 5, 941., 1825. és 2261. hr. sz. alatt Kovács Terézia, Kovács János, Kovács Mária, Kovács Anna és kk. Kovács Etelka tulajdonánál írott ingatlanokra az árverést 1488 frt és 402 forintban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fennebb megállapított ingatlanok az 1891. évi szeptember hó 15-ik napján délelőtt 9 óraker a tokaji telekkönyvi hivatalban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladani fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 100%-át, készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovdékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tokajban, a kir. bíró, mint telekkönyvi hatóságnál 1891. évi június hó 25-ik napján.

Láczay, kir. bíró.

598./1891. végr. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszéknek 6062/91. sz. végzésével Frischman Herman csődötmege alperes ellen elrendelt csőd végrehajtást folytán nevezett alperestől lefoglalt s 694 frt 26 krra becsült ingóságokra a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró 5971/91. sz. kiküldött végzése folytán az árverés elrendeltvén, annak a helyszínén, vagyis S.-a.-Ujhelyben a város házánál leendő megtartására határidőül 1891. évi szeptember hó 4-ik napjának délutáni 2 órája üzetik ki, a mikor bíróság lefoglalt aktív követelések az 1881. 50. t. cz. 107. és 108. §§-ai szerint a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett szükséges esetén becsáron alól is fognak adni.

Felhivatnak egyttal mindazok, a kik a lefoglalt tárgyakra elsőbbséggel bírnak, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alulírt végrehajtónál, az 1881. 60. t. cz. 111. §-a értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1891. évi aug. hó 25-ik napján.

Pál Lajos, kir. bíró. végrehajtó.

128/87. 85, 114, 174, 142, 151, 174, 241/91 P. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szerencsi kir. járásbíró 961/P. 87, 1043, 1452, 1398, 1602, 1720, 1602, 2786/91. P. számú végzése által Schwartz Kóbi 550 ft, Balogh Dániel és neje 400 ft, Knill Károly 75 ft, Tollán Wilhelm 50 ft, Goldner Mór 78 ft, Kemecsey Béla és társa Wilhelm 50 ft, Engel Samuel 50 ft, Kohn testvérek 52 ft javára, Schwartz Jakab és neje Czipszer Mária ellen 1273 ft töké és ennek különböző lejárat napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen felszámítandó perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási és kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt és 696 ftra becsült ingóságok, billiárd, házibutorok, eszközök, ágy és asztalneműk, varrógép, korcsmai szerelés, üvegek, poharak férfi és női ruhákból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladnak.

Mely árverésnek a szerencsi kir. járásbíró 991/87 P. 1932, 1526, 1603, 1928, 2127, 2086, 2022/1891. P. számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Szerencsen végrehajtást szenvedettek lakásán leendő eszközökre 1891. évi szeptember hó 15-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladani fognak.

Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdése előtt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő e hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Szerencsen, 1891-ik évi aug. hó 22-ik napján

Hegymeghy László,

kir. bírósági végrehajtó.

Richter-féle
Fejtörő
Legujabb türelmi játék.
176 feladat.
Nagyon érdekes
és nagyon mulatságos.
Ára 85 kr.;
minden játékszer kereskedésben kapható.
Kevésbé értékes utánasoktól óvjunk magunkat és csakis oly skatulyákat fogadjunk el, melyeken a gyári jel a „veres Horgony” van.

171/1891. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881-ik évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszéknek 2895/87-p. sz. végzésével Saphir Ábrahám szerencsi lakos felperes részére Királyfalvy Gábor és neje Wolf Julia tokaji lakos alperesek ellen 70 frt töké s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtást folytán nevezett alperesektől Tokajban 1888. évi február hó 17-ik napján lefoglalt s 506 ftra becsült ingóságokra a tokaji kir. járásbíró 2409/91. polg. sz. kiküldött végzése folytán az árverés elrendeltvén, annak a helyszínén, vagyis Tokajban Királyfalvy Gábor és neje lakásán leendő megtartására határidőül 1891. évi szeptember hó 7-ik napjának délutáni 3 órája üzetik ki, a mikor bíróság lefoglalt különféle házibutorok és 1887. évi termésű borok s egyéb különféle ingóságok az 1881. 50. t. cz. 107. és 108. §§-ai szerint a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is elfognak adni.

Felhivatnak egyttal mindazok, a kik a lefoglalt tárgyakra elsőbbséggel bírnak, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alulírt végrehajtónál, az 1881. 60. t. c. 111. §-a értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Tokaj, 1891. évi augusztus hó 18. napján.

Fekete Zsigmond, kir. bíró. végrehajtó.

128/87., 85, 114, 124, 142/91. 151, 174. 241. sz./1891.

Arverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881-ik évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szerencsi kir. járásbíró 961/p. 87., 1043/p. 1891. stb. számú végzése által Schwartz Kóbi 550 frt, Balogh Dániel és neje 400 frt, Knill Károly 75 frt, Tallián Vilmos 50 frt, Goldner Mór 78 ft, Kemény Béla 28 frt 70 kr, Engel Samuel 50 frt Kohn testvérek 52 frt, Schwartz Jakab és neje Czipszer Mari ellen 1273 frt 70 kr. töké, ennek különböző lejárat napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen felszámítandó perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási és kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt, ezen összegben 260 frt leltolt alhaszonbérlet bírói kiutalás tárgyát képezi és 969 ftra becsült ingóságok billiárd, házibutorok, eszközök, ágy- és asztalneműk, varró gép, korcsmai szerek, üvegek, poharak, férfi és női ruhákból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladnak.

Mely árverésnek a szerencsi kir. járásbíró 991/p. 87., 1526/p. 91. stb. számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Szerencsen végrehajtást szenvedettek lakásán leendő eszközökre 1891-ik évi szeptember hó 15-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzték és ahhoz venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladani fognak.

Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdése előtt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő e hirdetménynek a bíróság tábláján lett kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Szerencsen, 1891. évi aug. hó 22. napján.

Hegymeghy László,

kir. bíró. végrehajtó.

Felhívás előfizetésre

MAGYAR HIRLAP

politikai napilapra.

Szerkeszti: HORVÁTH GYULA. Főmunkatárs: MIKSZÁTH KÁLMÁN.

Helyettes szerkesztő: FENYŐ SÁNDOR.

A „MAGYAR HIRLAP” az egyetlen politikai napilap, mely pártoktól és kormánytól teljesen független.

A „MAGYAR HIRLAP” belső dolgozóitársai, külmunkatársai és levelezői az írói és hirlap-írói kar legkiválóbb tagjaiból állanak. A „MAGYAR HIRLAP” politikai hírei és távirat tudósításai a legmegbízhatóbb forrásból származnak.

A „MAGYAR HIRLAP” a következő pályázatokat tűzte ki, melyekkel a széplitteratura némely ágán tehetségéhez képest lendíteni akar. Így novellára 100 db aranyat, tárczajelre 40 db aranyat, és egy eredeti újdonságra 10 db aranyat tűzött ki jutalmul. Ez az utóbbi pályadíj állandó és minden hó 20-án okvetlenül kiadatik annak, a ki legjobb, legerősebb újdonságot bocsátotta a hirlap rendelkezésére.

A „MAGYAR HIRLAP” rendes tartalmán kívül hetenként három mellékletet ad olvasóinak: mezőgazdasági mellékletet, irodalmi mellékletet és tanügyi mellékletet. E mellékleteket a legkiválóbb szakértők szerkesztik.

Az előfizetés feltételei: egész évre 14 ft, félévre 7 ft, negyedévre 3 ft 50 kr, egy óra 1 ft 20 kr.

A „MAGYAR HIRLAP” politikai napilap a „HÉT” című szépirodalmi hetilappal együtt egész évre 20 ft, félévre 10 ft, negyedévre 5 ft. — A „MAGYAR HIRLAP” és az „Üstökös” humorisztikus hetilap együttes előfizetési ára egész évre 20 ft, félévre 10 ft, negyedévre 5 ft.

A három lap együtt negyedévre 6 ft 75 kr és félévre 13 fr.

Az előfizetések vidékről legcélszerűbben postautalványnyai eszközölhetők, következő cím alatt:

A MAGYAR HIRLAP kiadóhivatalának, Budapest, IV. Gránátos-utca 16.

Régi előfizetők leghelyesebben teszik, ha a czimszallagot az utalvány szelvényére ragasztják.

Kerestetik

egy jó molnár, aki a hengerrel való őrlést érti. Azonnal felvétetik a bodzás-ujlaki gőzmalomban.

Kiadó.

Egy első emeleti lakás istállóval, vagy anélkül bármely percben kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Sirkövekre feliratok vésése és aranyozása

SIR-EMLEK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

BURGER ADOLFNÁL

S.-A.-UJHELYT

Főutcán, a „Vörös ökör” vendéglő épületében.

MINDEN IDŐBEN

nagy választékban tartok s kívánatra felállítok

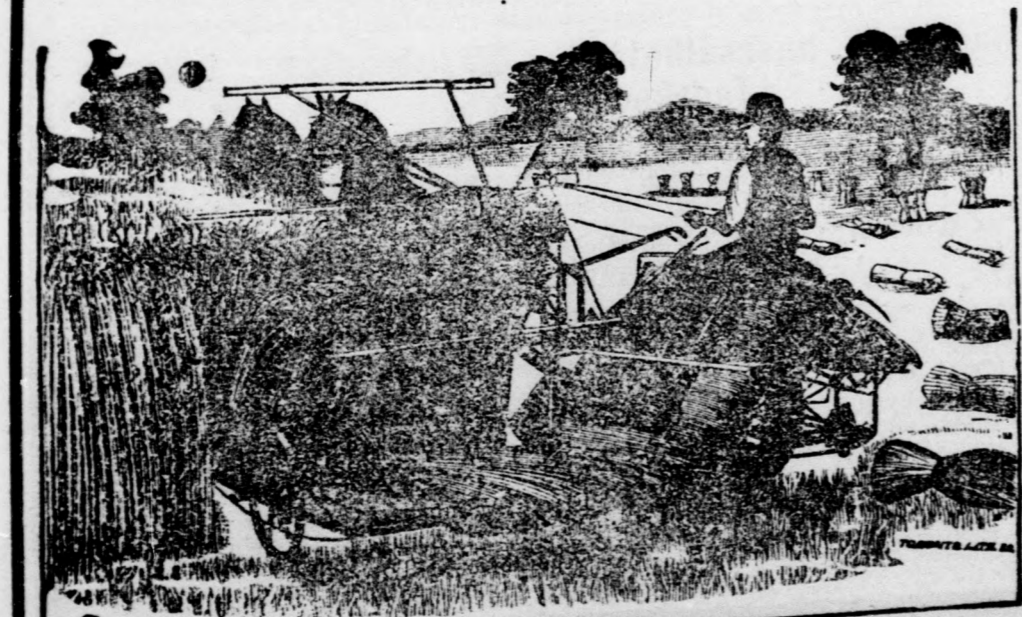
POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,
GRANIT, SZIANIT
és homokkő sirkövet.

Tisztelettel
BURGER ADOLF
vállalkozó.

Sürgőnycím:
Burger Adolf S.-a.-Ujhely.

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldetik.

KOTZÓ PÁL
Budapest, VIII. Üllői-ut 18. szám.
A fánl:

Brantfordi önműködő kévekötő aratógépeket, legújabb és legegyszerűbb szerkezet, aczéllárvánnyal; előnyei: a legnagyobb szilárdság és egyszerűség, a legnagyobb arató és a legalacsonyabb vágó képeség, a legkönnyebb járás és a legegyszerűbb csomókötés.

Compound gőzmozgonyokat, 40% tüzelőanyag megtakarítással.

Gőzmozgonyokat, faszén és szalmafutásra, 2 1/2—30 lóerejéig.

Sines gőzcséplőket, legújabb szerkezet, 4-szer fordítható sinekkel, rendkívül hosszú, tehát toldást nem igénylő szalmarázókkal.

Szöges gőzcséplőket, 3—4 lóerejű kettős tisztító szerkezettel, árpahéjazóval és választó hengerrel. — Továbbá mindenféle járgány cséplőket, vetőgépeket és egyéb gazdasági gépeket. **Oleós áruk. Kedvező fizetési feltételek.**

„THE GRESHAM”

életbiztosító-társaság Londonban.

Magyarországi fiók: Ausztria fiók:
Bpest Ferenc-József tér 5. 6. Bées, Gisellastasse 1. sz. a.
a társaság házában a társaság házában.

A társaság vagyona 1890. jun. 30-án frk 111 610.613.—
Évi bevétel biztosítások és kamatból 1890. jun. 30-án 20.084.349.—
Kifizetések biztosítási és járadéki szerződések s viszsza vásárlások után a társaság fenállása óta (1848) 234.804.082.—
A legutóbbi tizenkét havi üzleti idő alatt a társaságnál értékig nyújtattak be ajánlatok, miáltal a társaság fenállása óta benyújtott ajánlatok összértéke frk 1.666.812.555.—
értékre megy. — Prospektusokkal és díjtáblázatokkal, melyek alapján a társaság kötvényeket kiállít, továbbá ajánlatokkal, díjmentesen szolgálnak az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb városában az ügynök urak és a magyar és osztrák fiókok. 2—3

Arverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a sárospataki népbank, mint szövetkezett végrehajthatóknak Safr Mózés és neje Rothbart Rozália végrehajtható elleni 332 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtható ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a s.-a.-ujhelyi kir. bíróság) területén lévő Sárospatak város határában fekvő a s.-pataki 3050. sz. tjkvben Safr Mózés és neje Rothbart Rozália nevére álló l. 4301. hrsz. szőlőre 790 frtban, az ugyanottani 1616. sz. tjkvben ugyanazok nevére álló + 4300 hrsz. szőlőre 348 frtban, végül az ugyanottani 2159. sz. tjkvben Safr Mózésné (Józsefné) sz. Rothbart Rozália nevére álló + 5360. hrsz. szőlőre az árverést 190 forintban megállapított kikiáltási árral elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi szeptember hó 14-ik napján d. e. 9 órakor Sárospatak város házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsarának 10% -át vagyis 29 forint, 34 forint 80 krajczár és 19 forintot készpénzben, avagy az 1881-ik XL-ik törvény cikk 43-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333/im. szám alatt kelt rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény mellett átszolgáltatni.

Kelt a kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnál 1891. évi június hó 16-ik napján.

Képes Gyula,
kir. tszki bíró.

TK. 2971. szám
1891.

Arverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatóknak Polyák József végrehajtható elleni 64 frt 31 krt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtható ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a s.-a.-ujhelyi kir. bíróság) területén lévő M.-Jesztreb község határában fekvő, az m.-jesztreb 150. sz. tjkvben Polyák József nevére álló l. 184—58. hrsz. rét és 186—10. hrsz. szántóföldre az árverést 543 frtban ezenel megállapított kikiáltási árral elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1891-ik évi október hó 22-ikén d. e. 10 órakor M.-Jesztreb község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsarának 10% -át, vagyis 54 forint 30 krajczárt készpénzben vagy az 1881. évi LX. tc. cikk 42. §-ban jelzett árfolyammal szám. 1881. és az nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügym. rend. 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a kir. tszék, mint tkvi hatóságnál S.-a.-Ujhelyben, 1891. évi július hó 20-án.

Raisz, kir. tszki bíró.

Tk. 3120. sz. 1891.

Arverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajthatóknak Tóth Erzsébet férj. Csizmadia András Jánosné végrehajtható elleni 75 ft 27 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtható ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a s.-a.-ujhelyi kir. bíróság) területén lévő, Nagy-Bári község és határában fekvő a nagy-bári 9. sz. tjkvben Tóth Erzsébet Csizmadia András Jánosné tulajdonul jegyzett l. 11., 102., 103., 104., 255., 317., 357. hrsz. bel- és külbirtok és 31. öi. sz. házra 467 frtban, a + (762—764.) hr. számú szőlőre az árverést 60 frtban ezenel megállapított kikiáltási árral elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi november hó 9-ik napján délutáni 3 órakor Nagy-Bári község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eltognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsarának 10% -át, vagyis 46 ft 70 krt, 6 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ban jelzett árfolyammal és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál 1891. évi július hó 28-ik napján.

Raisz, kir. törv. bíró.

A már évek óta fennálló
Első zemplén-megyei honi bútorgyárak

Sátoralja-Ujhelyt, a főtéren
 (dusan berendezett fióküzlet **Kassán**)

ajánlja a magas uraságoknak és a n. é. közönségnek, akik bútort vásárolni szándékoznak és jutányos árak mellett lelkiismeretes kiszolgáltatásban akarnak részesülni, 5 teremben nagyszerűen berendezett

bútorgyári telepét

meglátogatni és a legcsekélyebb vásárlásnál is meggyőződést szerezni, hogy minden versenyt fölülmúló olcsó árak mellett szilárd gyártmányt korszerű, izléses kivitelben csakis

Sátoralja-Ujhelyben és Kassán ilyenmü egyedül létező

BÚTORTERMEIMBEN

szerezhetik be. Elsőrendű szakiparosaim közreműködésével azon kellemes helyzetben vagyok, hogy nálam mindennemü kítűnő **asztalos- és kárpitos-bútorok** valamint **fantasie- és dísz-bútor** s leg-elegánsabban teljesen felszerelt **urasági szalon-, boudoir, ebédlő- és fogadótermek** részére a most divatozó fanemekben és a **legújabb alakban**; nemkülönben **szalagarnitúrák** különféle szövetekkel, díszesen kárpitozva, meglepő választékban és oly különböző **jutányos árak mellett** készletben találhatók, hogy bevásárlását mindenki **igényeinek megfelelően** teljes megelégedésére a **legolcsóbb gyári árban** szerezheti be.

Továbbá ajánlom még dúsan felszerelt

tükör- és képraktáramat.

A n. é. közönség becses pártfogását és számos látogatást kérve, maradtam kiváló tisztelettel

Jakobovics Armin.

A fővárosba felránduló földieimnek

legolcsóbb bevásárlási forrásul ajánlom

Váci-körút 4. szám alatt lévő

ujjonnan megnyitott és jól berendezett **dús raktáramat**

honi és külföldi gyártmányú

arany-, ezüst-ékszer és órákban

valamint e szakba vágó **javitások**

lelkiismeretes és a legolcsóbb árbani elkészítését.

Legújabb sétatobok finom ezüst fogantyúval 5 frttól 20 frtig,

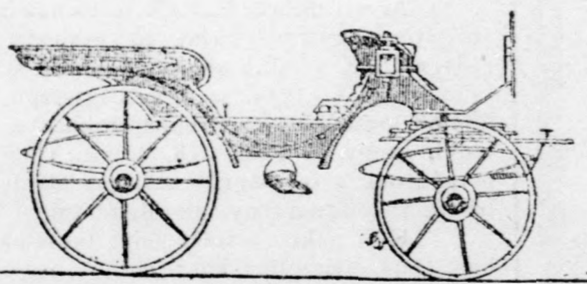
Vidéki megrendeléseket a legnagyobb pontossággal eszközölk.

Szülővárosom és vármegyém n. é. közönségének becses pártfogásáért esd mély tisztelettel

SCHWARZ H. ARMIN,

órák és ékszerész

Budapest, váci-körút 4. szám.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemü közönség becses tudomására hozni, hogy S.-a.-Ujhelyben a Rákóczi-utczában lévő

kocsigyártó műhelyemben

készletben levő mindenféle kocsikat nagy választékban és a gazdálkodáshoz szükséges **könnyű és nehéz szekereket**, valamint az ugynevezett **amerikai kocsikat** a legjutányosabb árak mellett árusítom. Viselt kocsikat becserelek.

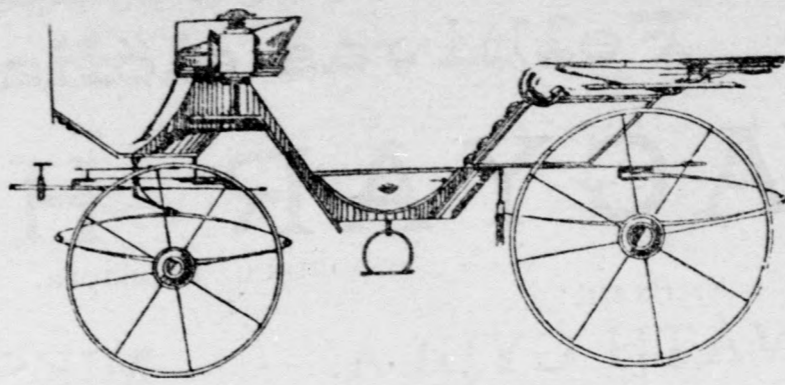
Megrendeléseket és javításokat a legrövidebb idő alatt pontosan teljesítek és üzletemből kikerült munkáért kezeséget válllok.

A nagyérdemü közönség becses pártfogását kérve maradtam kiváló tisztelettel

Kótits László,

kocsi-gyártó.

8-10

HIRDETMEY.

Alulírott van szerencsém a nagyérdemü közönség becses tudomására hozni, hogy S.-a.-Ujhelyben, Kossuth-utca 188. szám alatt lévő

kocsi gyártó műhelyemben

készletben levő mindennemü **kocsikat** és a gazdálkodáshoz szükséges **könnyű és nehezebb szekereket**, valamint **könnyű magyar és lengyel formájú homokfutó szekereket** különféle kivitelben és leszállított áron adok el.

Megrendeléseket és javításokat a legrövidebb idő alatt pontosan teljesítek és üzletemből kikerült munkákért felelősséget válllok.

A nagyérdemü közönség becses pártfogását kérve, maradtam kiváló tisztelettel

Kulits János,

kocsi gyártó.

17-

Keil Alajos-féle

PADLÓZAT-FÉNYMÁZ

(Glasur)

legkitűnőbb mázó-szer puha padló számára, 1 nagy palaczk ára frt. 1.35 kr. 1 kis palaczk ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr., mindenkor kapható:

Behyna Testvéreknél, S.-a.-Ujhely.

Egyetlen kísérlet által mindenki meggyőződhet arról, hogy

„Zacherlin”

csakugyan a leghathatósabb irtószer minden rovar ellon, mely meglepő erővel és gyorsasággal gyökeresen pusztít minden ártalmas férget és rovat.

Legalkalmasabban használható a „Zacherlin” takarékcsekkendővel.

A „Zacherlin” nem kell a közönséges rovarirtó porral összetéveszteni, mert a „Zacherlin” egy oly szabadalmazott különlegesség, mely soha és sehol sem kapható másként, mint lepecsételt és „Zacherlin” névvel ellátott palaczkokban.

A ki tehát „Zacherlin” kíván és más, papírban csomagolt, port elfogad, az mindég csalódva lesz.

12-12

A valódi Zacherlin kapható:

S.-a.-Ujhelyben: Szentgyörgyi Vilmos, Zlinszky József, Kincsesy Péter, Reichard Gyula, Behyna test., Cs. Buday Ákos és Budán Ferencznél, Bártzy Bélánál, Grünbaum M. és Klein A.
Homonnán: Pápay P., Szekerek A. és Walaschek Ignácznál.
Varannón: Gaál Sándor és Cseri Hermannál.

Sárospatakon: Pavletits György s Palcsó Lászlónál.
Szerenesen: Rochlitz Dezsőnél.
Tokajon: Reiner D., Olay Lajos, Deka Soma, Czigány Béla, Grosz Izrael és Frisch Vilmos.
Nagy-Mihályban: Marmorstein Eugen, Glück Mór és Tolvay Imrénél.
Tállya: Sichermann Jac. és fainál.

S.-a.-Ujhely, nyomtatott a „Zemplén” gyorsajtóján.